

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2018 r. poz. 755, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3:

a) po pkt 6a dodaje się pkt 6b w brzmieniu:

„6b) sprzedaż rezerwowa – sprzedaż paliw gazowych lub energii elektrycznej odbiorcy końcowemu przyłączonemu do sieci dystrybucyjnej lub do sieci przesyłowej gazowej dokonywana przez sprzedawcę rezerwowego w przypadku zaprzestania sprzedaży paliw gazowych lub energii elektrycznej przez dotychczasowego sprzedawcę, realizowana na podstawie umowy sprzedaży lub umowy kompleksowej, o której mowa w art. 5 ust. 3, zwanej dalej „umową kompleksową”;

b) po pkt 29 dodaje się pkt 29a w brzmieniu:

„29a) sprzedawca rezerwowy – przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesję na obrót paliwami gazowymi lub energią elektryczną, wskazane

¹⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu:

1) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 714/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1228/2003 (Dz. Urz. UE L 211 z 14.08.2009, str. 15, Dz. Urz. UE L 115 z 25.04.2015, str. 39 oraz Dz. Urz. UE L 163 z 15.06.2013, str. 1);

2) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 715/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1775/2005 (Dz. Urz. UE L 211 z 14.08.2009, str. 36, Dz. Urz. UE L 229 z 01.09.2009, str. 29, Dz. Urz. UE L 309 z 24.11.2009, str. 87, Dz. Urz. UE L 293 z 11.11.2010, str. 67, Dz. Urz. UE L 231 z 28.08.2012, str. 16, Dz. Urz. UE L 115 z 25.04.2013, str. 39 oraz Dz. Urz. UE L 114 z 05.05.2015, str. 9);

3) rozporządzenia Komisji (UE) 2016/631 z dnia 14 kwietnia 2016 r. ustanawiającego kodeks sieci dotyczący wymogów w zakresie przyłączenia jednostek wytwórczych do sieci (Dz. Urz. UE L 112 z 27.04.2016, str. 1);

4) rozporządzenia Komisji (UE) 2016/1388 z dnia 17 sierpnia 2016 r. ustanawiającego kodeks sieci dotyczący przyłączenia odbioru (Dz. Urz. UE L 223 z 18.08.2016, str. 10);

5) rozporządzenia Komisji (UE) 2016/1447 z dnia 26 sierpnia 2016 r. ustanawiającego kodeks sieci określający wymogi dotyczące przyłączenia do sieci systemów wysokiego napięcia prądu stałego oraz modułów parku energii z podłączeniem prądu stałego (Dz. Urz. UE L 241 z 08.09.2016, str. 1).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, ustawę z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz ustawę z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 650, 685, 771, 1000, 1356, 1629 i 1637.

przez odbiorcę końcowego, zapewniające temu odbiorcy końcowemu sprzedaż rezerwową;”;

2) w art. 5:

a) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) umowa sprzedaży – postanowienia określające: miejsce dostarczenia paliw gazowych lub energii do odbiorcy i ilość tych paliw lub energii w podziale na okresy umowne, moc umowną oraz warunki wprowadzania jej zmian, cenę lub grupę taryfową stosowane w rozliczeniach i warunki wprowadzania zmian tej ceny i grupy taryfowej, sposób prowadzenia rozliczeń, wysokość bonifikaty za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców, odpowiedzialność stron za niedotrzymanie warunków umowy, okres obowiązywania umowy i warunki jej rozwiązania oraz pouczenie o konsekwencjach wyboru sprzedawcy rezerwowego;”;

b) w ust. 2a w pkt 1 uchyla się lit. b,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Dostarczanie paliw gazowych lub energii może odbywać się na podstawie umowy kompleksowej zawierającej postanowienia umowy sprzedaży i umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji tych paliw lub energii; umowa kompleksowa dotycząca dostarczania paliw gazowych może zawierać także postanowienia umowy o świadczenie usług magazynowania tych paliw, a w przypadku ciepła, jeżeli jest ono kupowane od innych przedsiębiorstw energetycznych, powinna także określać warunki stosowania cen i stawek opłat obowiązujących w tych przedsiębiorstwach.”;

d) dodaje się ust. 14–16 w brzmieniu:

„14. Sprzedawca paliw gazowych lub energii elektrycznej jest obowiązany poinformować odbiorcę końcowego, z którym zawarł umowę sprzedaży lub umowę kompleksową, oraz odpowiednio, operatora systemu dystrybucyjnego lub operatora systemu przesyłowego gazowego, do którego sieci przyłączony jest ten odbiorca końcowy, o konieczności zaprzestania sprzedaży paliw gazowych lub energii elektrycznej temu odbiorcy końcowemu oraz przewidywanej dacie zaprzestania tej sprzedaży, jeśli jest znana lub możliwa do ustalenia przez tego sprzedawcę, niezwłocznie, nie później niż w terminie 2 dni od dnia powzięcia przez tego

sprzedawcę informacji o braku możliwości dalszego wywiązywania się z umowy sprzedaży lub umowy kompleksowej zawartej z tym odbiorcą końcowym.

15. Operator systemu dystrybucyjnego i operator systemu przesyłowego informują się niezwłocznie o wystąpieniu konieczności zaprzestania świadczenia usług dystrybucji lub usług przesyłania na rzecz sprzedawcy paliw gazowych lub energii elektrycznej oraz o zdarzeniach, które mogą skutkować wystąpieniem konieczności zaprzestania świadczenia tych usług, w szczególności związanych z brakiem odpowiednich gwarancji dotyczących wiarygodności finansowej tego sprzedawcy, po powzięciu informacji o konieczności zaprzestania przez tego sprzedawcę sprzedaży paliw gazowych lub energii elektrycznej lub po wystąpieniu zdarzenia, które może skutkować wystąpieniem konieczności zaprzestania świadczenia tych usług.

16. Przepisów ust. 14 i 15 nie stosuje się do odbiorców końcowych, o których mowa w art. 6a ust. 3 i art. 6b.”;

3) po art. 5a dodaje się art. 5aa i art. 5ab w brzmieniu:

„Art. 5aa. 1. W umowie o świadczenie usługi dystrybucji energii elektrycznej lub paliw gazowych lub usługi przesyłania paliw gazowych lub w umowie kompleksowej, odbiorca końcowy wskazuje sprzedawcę rezerwowego spośród sprzedawców ujętych na liście, o której mowa w ust. 4, oraz upoważnia operatora systemu dystrybucyjnego lub operatora systemu przesyłowego gazowego, do którego sieci ten odbiorca końcowy jest przyłączony, do zawarcia w jego imieniu i na jego rzecz – w przypadku zaprzestania wykonywania umowy sprzedaży paliw gazowych lub energii elektrycznej przez dotychczasowego sprzedawcę – umowy sprzedaży rezerwowej lub umowy kompleksowej zawierającej postanowienia umowy sprzedaży rezerwowej ze wskazanym przez tego odbiorcę końcowego sprzedawcą rezerwowym.

2. Sprzedawca zawierający umowę kompleksową jest obowiązany niezwłocznie poinformować operatora systemu dystrybucyjnego lub operatora systemu przesyłowego gazowego oraz wskazanego przez odbiorcę końcowego sprzedawcę rezerwowego o wyborze dokonany w umowie przez odbiorcę końcowego.

3. Sprzedawca paliw gazowych lub energii elektrycznej oferujący sprzedaż rezerwową publikuje na swojej stronie internetowej oraz udostępnia w swojej siedzibie ofertę dotyczącą warunków sprzedaży rezerwowej, w tym wzór umowy sprzedaży rezerwowej i zestawienie aktualnych cen, warunków ich stosowania i zasad rozliczeń

dla sprzedaży rezerwowej. Sprzedawca ten przekazuje operatorowi systemu dystrybucyjnego lub operatorowi systemu przesyłowego gazowego aktualną informację o adresie strony internetowej, na której zostały opublikowane oferty sprzedaży rezerwowej skierowane do odbiorców końcowych przyłączonych do sieci tego operatora.

4. Operator systemu dystrybucyjnego i operator systemu przesyłowego gazowego publikuje na swojej stronie internetowej oraz udostępnia w swojej siedzibie aktualną listę sprzedawców, którzy oferują sprzedaż rezerwową odbiorcom końcowym przyłączonym do jego sieci, wraz z informacją o adresach ich stron internetowych, na których zostały opublikowane oferty sprzedaży rezerwowej.

5. Operator systemu dystrybucyjnego i operator systemu przesyłowego gazowego przedstawia aktualną listę sprzedawców, o której mowa w ust. 4, na wniosek odbiorcy końcowego przyłączonego do jego sieci.

6. Operator systemu dystrybucyjnego lub operator systemu przesyłowego gazowego zawiera umowę sprzedaży rezerwowej lub umowę kompleksową zawierającą postanowienia umowy sprzedaży rezerwowej, w imieniu i na rzecz przyłączonego do jego sieci odbiorcy końcowego paliw gazowych lub energii elektrycznej, ze sprzedawcą rezerwowym, niezwłocznie po uzyskaniu informacji o konieczności zaprzestania sprzedaży paliw gazowych lub energii elektrycznej, o której mowa w art. 5 ust. 14, jeżeli odbiorca końcowy nie zgłosił temu operatorowi informacji o zawarciu umowy kompleksowej lub umowy sprzedaży paliw gazowych lub energii elektrycznej z innym sprzedawcą w ramach procedury zmiany sprzedawcy, lub gdy sprzedawca wybrany przez odbiorcę końcowego nie podjął sprzedaży paliw gazowych lub energii elektrycznej. Zawarcie umowy następuje poprzez złożenie przez operatora systemu dystrybucyjnego lub operatora systemu przesyłowego gazowego sprzedawcy rezerwowemu oświadczenia o przyjęciu jego oferty.

7. Umowa sprzedaży rezerwowej lub umowa kompleksowa zawierająca postanowienia umowy sprzedaży rezerwowej zawarta na warunkach określonych w ust. 6 obowiązuje od dnia zaprzestania wykonywania umowy sprzedaży przez dotychczasowego sprzedawcę paliw gazowych lub energii elektrycznej, jednak nie dłużej niż przez okres 6 miesięcy od dnia rozpoczęcia sprzedaży rezerwowej lub – w przypadku zawieszenia przez operatora świadczenia usług w związku z brakiem odpowiednich gwarancji dotyczących wiarygodności finansowej tego sprzedawcy – do

dnia wznowienia świadczenia tych usług. Umowa ta może ulec rozwiązaniu w terminie wcześniejszym niż wskazany w tej umowie, na mocy porozumienia stron lub w drodze wypowiedzenia przez odbiorcę końcowego z zachowaniem dwutygodniowego okresu wypowiedzenia. Odbiorca końcowy nie może zostać obciążony przez sprzedawcę rezerwowego kosztami z tytułu wcześniejszego rozwiązania tej umowy.

8. Operator systemu dystrybucyjnego lub operator systemu przesyłowego gazowego informuje odbiorcę końcowego przyłączonego do jego sieci o zawarciu w jego imieniu i na jego rzecz umowy sprzedaży rezerwowej lub umowy kompleksowej zawierającej postanowienia umowy sprzedaży rezerwowej, przyczynach zawarcia tej umowy, danych teleadresowych sprzedawcy rezerwowego oraz miejscu opublikowania przez sprzedawcę rezerwowego warunków umowy sprzedaży rezerwowej lub umowy kompleksowej zawierającej postanowienia umowy sprzedaży rezerwowej, w terminie 5 dni od dnia jej zawarcia.

9. Sprzedawca rezerwowy przekazuje odbiorcy końcowemu jeden egzemplarz umowy sprzedaży rezerwowej lub umowy kompleksowej zawierającej postanowienia umowy sprzedaży rezerwowej, w terminie 10 dni od dnia otrzymania od operatora systemu dystrybucyjnego lub operatora systemu przesyłowego gazowego oświadczenia o przyjęciu oferty sprzedawcy rezerwowego, o którym mowa w ust. 6, oraz informuje o prawie odbiorcy końcowego do wypowiedzenia tej umowy.

10. Operator systemu dystrybucyjnego lub operator systemu przesyłowego gazowego dokonuje odczytu wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego u odbiorcy końcowego w terminie 14 dni od dnia rozpoczęcia sprzedaży rezerwowej temu odbiorcy końcowemu, w celu umożliwienia dotychczasowemu sprzedawcy dokonanie rozliczeń z tym odbiorcą końcowym. Przepis art. 4j ust. 7 stosuje się odpowiednio.

11. Przepisów ust. 1–10 nie stosuje się do odbiorców, o których mowa w art. 6a ust. 3 i art. 6b.

12. W przypadku gdy umowa, o której mowa w ust. 7, przestała obowiązywać lub uległa rozwiązaniu, operator systemu dystrybucyjnego lub operator systemu przesyłowego gazowego nie otrzymał informacji o zawarciu przez odbiorcę końcowego przyłączonego do jego sieci umowy kompleksowej lub umowy sprzedaży paliw gazowych lub energii elektrycznej z innym sprzedawcą w ramach procedury zmiany sprzedawcy, operator systemu dystrybucyjnego lub operator systemu przesyłowego gazowego zaprzestaje dostarczania paliw gazowych lub energii elektrycznej odbiorcy.

Art. 5ab. 1. W przypadku gdy dotychczasowy sprzedawca zaprzestał sprzedaży paliw gazowych lub energii elektrycznej odbiorcy w gospodarstwie domowym a:

- 1) w umowie o świadczenie usług dystrybucji lub umowie kompleksowej zawartej przez tego odbiorcę końcowego nie został wskazany sprzedawca rezerwowy lub umowa ta nie zawiera upoważnienia operatora systemu dystrybucyjnego do zawarcia w imieniu i na rzecz odbiorcy końcowego umowy sprzedaży rezerwowej lub umowy kompleksowej zawierającej postanowienia umowy sprzedaży rezerwowej albo
 - 2) sprzedawca rezerwowy wskazany przez tego odbiorcę końcowego nie może podjąć, nie podjął lub zaprzestał sprzedaży rezerwowej
- operator systemu dystrybucyjnego, działając w imieniu i na rzecz tego odbiorcy końcowego, zawiera ze sprzedawcą z urzędu umowę kompleksową.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, zawarcie umowy kompleksowej następuje poprzez złożenie przez operatora systemu dystrybucyjnego sprzedawcy z urzędu oświadczenia o przyjęciu jego oferty. Umowa kompleksowa jest zawierana na czas nieokreślony i obowiązuje od dnia zaprzestania wykonywania umowy sprzedaży przez dotychczasowego sprzedawcę paliw gazowych lub energii elektrycznej albo sprzedawcę rezerwowego lub niepodjęcia sprzedaży przez takiego sprzedawcę.

3. Operator systemu dystrybucyjnego informuje odbiorcę końcowego w gospodarstwie domowym przyłączonego do jego sieci o zawarciu w jego imieniu i na jego rzecz umowy kompleksowej ze sprzedawcą z urzędu, w terminie 5 dni od dnia jej zawarcia.

4. Sprzedawca z urzędu przekazuje odbiorcy końcowemu w gospodarstwie domowym jeden egzemplarz umowy kompleksowej w terminie 10 dni od dnia otrzymania od operatora systemu dystrybucyjnego oświadczenia o przyjęciu jego oferty, o którym mowa w ust. 2, oraz informuje o prawie tego odbiorcy do wypowiedzenia tej umowy.

5. Operator systemu dystrybucyjnego dokonuje odczytu wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego u odbiorcy końcowego w gospodarstwie domowym w terminie 14 dni od dnia rozpoczęcia sprzedaży przez sprzedawcę z urzędu temu odbiorcy w celu umożliwienia dotychczasowemu sprzedawcy dokonanie rozliczeń z tym odbiorcą.

6. Przepisy art. 4j ust. 3, 4 i 7 stosuje się odpowiednio.

7. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do odbiorców, o których mowa w art. 6a ust. 3 i art. 6b.”;

4) po art. 8 dodaje się art. 8a w brzmieniu:

„Art. 8a. Operator systemu elektroenergetycznego, do którego sieci są przyłączane urządzenia, instalacje lub sieci, o których mowa w art. 4 ust. 2 lit. b rozporządzenia Komisji (UE) 2016/631 z dnia 14 kwietnia 2016 r. ustanawiającego kodeks sieci dotyczący wymogów w zakresie przyłączenia jednostek wytwórczych do sieci (Dz. Urz. UE L 112 z 27.04.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/631”, w art. 4 ust. 2 lit. b rozporządzenia Komisji (UE) 2016/1388 z dnia 17 sierpnia 2016 r. ustanawiającego kodeks sieci dotyczący przyłączenia odbioru (Dz. Urz. UE L 223 z 18.08.2016, str. 10), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/1388”, lub w art. 4 ust. 2 lit. b rozporządzenia Komisji (UE) 2016/1447 z dnia 26 sierpnia 2016 r. ustanawiającego kodeks sieci określający wymogi dotyczące przyłączenia do sieci systemów wysokiego napięcia prądu stałego oraz modułów parku energii z podłączeniem prądu stałego (Dz. Urz. UE L 241 z 08.09.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/1447”, może złożyć do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki wnioski o rozstrzygnięcie, czy te urządzenia, instalacje lub sieci spełniają wymogi uznania ich za istniejące czy nowe.”;

5) w art. 9g:

a) po ust. 5a dodaje się ust. 5b w brzmieniu:

„5b. Operator systemu dystrybucyjnego w instrukcji ruchu i eksploatacji sieci dystrybucyjnej, a operator systemu przesyłowego gazowego w instrukcji ruchu i eksploatacji ruchu sieci przesyłowej, określa procedurę wymiany informacji, o których mowa w art. 5 ust. 14 i 15, oraz tryb, warunki i terminy uruchamiania sprzedaży rezerwowej, o której mowa w art. 5aa, w tym procedurę wymiany informacji.”;

b) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Użytkownicy systemu, w tym odbiorcy, których urządzenia, instalacje lub sieci są przyłączone do sieci operatora systemu gazowego lub systemu elektroenergetycznego, lub korzystający z usług świadczonych przez tego operatora, są obowiązani stosować się do warunków i wymagań oraz procedur postępowania i wymiany informacji określonych w instrukcji, o której mowa w ust. 1, a także w metodach, warunkach i wymogach przyjętych na podstawie

rozporządzeń wydanych na podstawie art. 6 oraz art. 18 rozporządzenia 714/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 714/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1228/2003 lub rozporządzeń wydanych na podstawie art. 8 oraz art. 23 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 715/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1775/2005. Instrukcja oraz metody, warunki i wymogi, o których mowa w zdaniu pierwszym, stanowią część umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii elektrycznej albo umowy kompleksowej.”;

- 6) po art. 9g dodaje się art. 9ga w brzmieniu:

„Art. 9ga. 1. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego określa wymogi ogólnego stosowania w rozumieniu art. 7 rozporządzenia 2016/631, w art. 6 rozporządzenia 2016/1388 oraz w art. 5 rozporządzenia 2016/1447.

2. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego konsultuje projekt wymogów ogólnego stosowania, o których mowa w ust. 1, z operatorami systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych, zamieszczając ten projekt na swojej stronie internetowej i wyznaczając termin na zgłaszanie uwag. Termin na zgłaszanie uwag nie może być krótszy niż 21 dni od dnia zamieszczenia tego projektu na stronie internetowej operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego.

3. Po przeprowadzeniu konsultacji, o których mowa w ust. 2, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego przedkłada Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, do zatwierdzenia, wymogi ogólnego stosowania, o których mowa w ust. 1, wraz z informacją o zgłoszonych w ramach konsultacji uwagach i sposobie ich uwzględnienia.

4. Zatwierdzone przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki wymogi ogólnego stosowania, o których mowa w ust. 1, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego zamieszcza na swojej stronie internetowej.”;

- 7) użyte w art. 23 w ust. 2 w pkt 4a, w art. 28 w ust. 2, w art. 56 w ust. 1 w pkt 32 wyrazy „art. 49a ust. 1 i 2” zastępuje się wyrazami „art. 49a ust. 1”;
- 8) w art. 23 w ust. 2 po pkt 11b dodaje się pkt 11c–11e w brzmieniu:
„11c) rozstrzygnięcie spraw w zakresie określonym w art. 8a;

- 11d) zatwierdzanie wymogów ogólnego stosowania, o których mowa w art. 9ga ust. 1;
- 11e) rozstrzyganie spraw w zakresie określonym w art. 7 ust. 8 rozporządzenia 2016/631, art. 6 ust. 8 rozporządzenia 2016/1388 oraz art. 5 ust. 8 rozporządzenia 2016/1447;”;

9) w art. 44 ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej mające prawo do otrzymania środków na pokrycie kosztów osieroconych na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej, w ramach ujawnień w informacji dodatkowej rocznego sprawozdania finansowego, o którym mowa w ust. 1a, przedstawia odpowiednie pozycje bilansu oraz rachunki zysków i strat odrębnie dla wykonywanej działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej dla jednostek wytwórczych w rozumieniu tej ustawy, dla których nie zakończył się okres korygowania w rozumieniu tej ustawy, oraz wskazuje zasady alokacji aktywów i pasywów oraz kosztów i przychodów do każdej z tych działalności.”;

10) art. 49a otrzymuje brzmienie:

„Art. 49a. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej jest obowiązane sprzedawać wytworzoną energię elektryczną na giełdach towarowych w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany lub na zorganizowanej platformie obrotu prowadzonej przez spółkę prowadzącą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej giełdę towarową w rozumieniu ustawy o giełdach towarowych.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy energii elektrycznej:

- 1) dostarczanej od przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się jej wytwarzaniem do odbiorcy końcowego za pomocą linii bezpośredniej;
- 2) wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii;
- 3) wytworzonej w kogeneracji ze średnioroczną sprawnością przemiany, o której mowa w art. 3 pkt 36 lit. a, wyższą niż 52,5%;

- 4) zużywanej na potrzeby własne przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się jej wytwarzaniem;
- 5) niezbędnej do wykonywania przez operatorów systemów elektroenergetycznych ich zadań określonych w ustawie;
- 6) wytworzonej w jednostce wytwórczej o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie wyższej niż 50 MW;
- 7) wytworzonej w jednostce wytwórczej przyłączonej bezpośrednio do sieci elektroenergetycznej odbiorcy końcowego zużywającego tę energię elektryczną lub sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej, której operatorem wyznaczony został ten odbiorca końcowy;
- 8) wytworzonej w jednostkach wytwórczych, które rozpoczęły wytwarzanie energii elektrycznej po raz pierwszy po dniu 1 lipca 2017 r.:
 - a) sprzedawanej w ramach wykonywania długoterminowych zobowiązań wynikających z umów zawartych przez przedsiębiorstwo energetyczne z instytucjami finansowymi, w celu realizacji inwestycji związanych z wytwarzaniem energii elektrycznej, w tym w ramach wykonywania długoterminowych zobowiązań wynikających z umów zawartych przez przedsiębiorstwo wytwarzające energię elektryczną z podmiotami innymi niż instytucje finansowe, zawartych w celu zabezpieczenia przychodów przedsiębiorstwa wytwarzającego energię elektryczną, w związku z umowami o udzielenie finansowania inwestycji, związanych z wytwarzaniem energii elektrycznej zawartymi przez to przedsiębiorstwo z instytucjami finansowymi, lub
 - b) sprzedawanej przez przedsiębiorstwo energetyczne w ramach wykonywania długoterminowych zobowiązań wynikających z umów zawartych ze współnikami lub akcjonariuszami tego przedsiębiorstwa także będącymi przedsiębiorstwami energetycznymi, w związku z udzielonym przedsiębiorstwu wytwarzającemu energię elektryczną finansowaniem typu korporacyjnego z przeznaczeniem na realizację inwestycji związanych z wytwarzaniem energii elektrycznej.

3. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, przekazuje Prezesowi URE informacje o zawartych umowach, na podstawie których sprzedaje wytworzoną energię elektryczną na zasadach innych niż określone w ust. 1, w terminie 7 dni od dnia

ich zawarcia. W informacji należy wskazać strony umowy, ilość i cenę energii elektrycznej oraz okres, na jaki umowa została zawarta.

4. Na podstawie danych zgromadzonych w trybie określonym w ust. 3, Prezes URE ogłasza w Biuletynie URE średnią kwartalną cenę energii elektrycznej niepodlegającej obowiązkowi, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia zakończenia kwartału.

5. Przedsiębiorstwo energetyczne składa Prezesowi URE, w terminie do dnia 31 marca roku następnego, sprawozdanie z realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1, w roku poprzednim.”;

11) w art. 56 w ust. 1:

a) po pkt 17 dodaje się pkt 17a i 17b w brzmieniu:

„17a) nie informuje odbiorcy końcowego w terminie określonym w art. 5 ust. 14 o konieczności zaprzestania sprzedaży paliw gazowych lub energii elektrycznej;

17b) będąc operatorem systemu dystrybucyjnego lub operatorem systemu przesyłowego gazowego, nie zawrze umowy sprzedaży rezerwowej lub umowy kompleksowej zawierającej postanowienia umowy sprzedaży rezerwowej zgodnie z art. 5aa ust. 6 lub art. 5ab ust. 1;”;

b) pkt 19 otrzymuje brzmienie:

„19) nie przestrzega warunków i wymagań technicznych korzystania z systemu elektroenergetycznego, procedur postępowania i wymiany informacji, a także nie stosuje się do zasad i obowiązków w zakresie bezpieczeństwa pracy sieci elektroenergetycznej, planów i procedur stosowanych w sytuacji zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, instrukcji, o której mowa w art. 9g ust. 9, metod, warunków lub wymogów przyjętych na podstawie rozporządzeń wydanych na podstawie art. 6 lub art. 18 rozporządzenia 714/2009 lub rozporządzeń wydanych na podstawie art. 8 lub art. 23 rozporządzenia 715/2009, a także poleceń operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego, o których mowa w art. 11d ust. 1 i 2;”;

c) uchyla się pkt 33;

12) po art. 62b dodaje się art. 62c w brzmieniu:

„Art. 62c. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się obrotem paliwami gazowymi, do którego wniesiono wkład niepieniężny, o którym mowa w art. 5b¹, wykonuje zadania sprzedawcy z urzędu do czasu wyznaczenia przez Prezesa URE lub wyłonienia w drodze przetargu sprzedawcy z urzędu, na zasadach określonych w art. 9i, dla odbiorców przyłączonych do sieci operatora systemu dystrybucyjnego wyodrębnionego z przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo w celu zapewnienia mu niezależności pod względem formy prawnej w rozumieniu art. 9d ust. 1d i 1e.

2. Dla odbiorców przyłączonych do systemu dystrybucyjnego, o którym mowa w art. 9d ust. 7, do czasu wyznaczenia przez Prezesa URE lub wyłonienia w drodze przetargu sprzedawcy z urzędu, na zasadach określonych w art. 9i, zadania sprzedawcy z urzędu wykonuje przedsiębiorstwo zintegrowane pionowo, w skład którego wchodzi ten system dystrybucyjny.

3. W przypadku gdy sprzedawca z urzędu zaprzestał sprzedaży paliw gazowych do odbiorców przyłączonych do systemu, o którym mowa w ust. 2, zadania sprzedawcy z urzędu pełni przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się obrotem paliwami gazowymi, do którego wniesiono wkład niepieniężny, o którym mowa w art. 5b¹.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2018 r. poz. 121, z późn. zm.⁴⁾) w art. 124b po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Decyzji, o której mowa w ust. 1, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2018 r. poz. 427, 650, 1654 i 1669) w art. 34a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kto wprowadza do obrotu paliwa stałe niezgodnie z art. 7 ust. 7a pkt 1–4, podlega grzywnie od 50 000 zł do 500 000 zł lub karze pozbawienia wolności do lat 3.”.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 50, 650, 1000, 1089, 1496, 1669, 1693 i 1716.

Art. 4. W ustawie z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych (Dz. U. poz. 317 i 1356) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 20 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Operator systemu dystrybucyjnego gazowego, o którym mowa w art. 9d ust. 1d ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, z wyłączeniem przedsiębiorstw, o których mowa w art. 9d ust. 7 pkt 3 i 4 tej ustawy, opracowuje program budowy stacji gazu ziemnego oraz przedsięwzięć w zakresie modernizacji, rozbudowy albo budowy sieci niezbędnych do przyłączenia tych stacji.”;

2) w art. 68 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jednostka samorządu terytorialnego, o której mowa w art. 35 ust. 2, od dnia 1 stycznia 2020 r., wykonuje lub zleca wykonywanie zadania publicznego podmiotowi, którego udział pojazdów elektrycznych lub pojazdów napędzanych gazem ziemnym we flocie pojazdów użytkowanych przy wykonywaniu tego zadania wynosi co najmniej 10%.”.

Art. 5. Przepisu art. 5aa ustawy zmienianej w art. 1 nie stosuje się do umów o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej lub paliw gazowych oraz umów o świadczenie usług przesyłania paliw gazowych lub umów kompleksowych zawartych przed dniem wejścia w życie art. 5aa ustawy zmienianej w art. 1, chyba że odbiorca końcowy złoży sprzedawcy, z którym została zawarta umowa kompleksowa, operatorowi systemu dystrybucyjnego, z którym zawarł umowę o świadczenie usługi dystrybucji paliw gazowych lub energii elektrycznej, albo operatorowi systemu przesyłowego gazowego, z którym zawarł umowę o świadczenie usług przesyłania paliw gazowych, wniosek o uzupełnienie tej umowy o postanowienia dotyczące sprzedaży rezerwowej lub jeśli w umowie tej wskazano nazwę sprzedawcy rezerwowego.

Art. 6. Sprzedawcę wskazanego na podstawie art. 5 ust. 2a pkt 1 lit. b ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, przez odbiorcę końcowego w umowie sprzedaży energii elektrycznej lub w umowie kompleksowej, zawartej przed dniem wejścia w życie art. 5aa ustawy zmienianej w art. 1, lub sprzedawcę awaryjnego, z którym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy została zawarta umowa kompleksowa lub umowa sprzedaży paliw gazowych, uznaje się za sprzedawcę rezerwowego w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą; umowy te zachowują ważność.

Art. 7. 1. W terminie 60 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy operator systemu dystrybucyjnego, z wyłączeniem operatora systemu dystrybucyjnego, o którym mowa w art. 9d ust. 7 ustawy zmienianej w art. 1, opracuje i przedłoży Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki do zatwierdzenia instrukcję ruchu i eksploatacji sieci dystrybucyjnej, a operator systemu przesyłowego gazowego instrukcję ruchu i eksploatacji sieci przesyłowej, opracowaną zgodnie z art. 9g ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wraz z informacją o uwagach zgłoszonych przez użytkowników systemu oraz sposobie ich uwzględnienia.

2. W terminie 90 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy operator systemu dystrybucyjnego, o którym mowa w art. 9d ust. 7 ustawy zmienianej w art. 1, zamieści na swojej stronie internetowej oraz udostępni w swojej siedzibie do publicznego wglądu instrukcję ruchu i eksploatacji sieci dystrybucyjnej, opracowaną zgodnie z art. 9g ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wraz z informacją o uwagach zgłoszonych przez użytkowników systemu oraz sposobie ich uwzględnienia.

Art. 8. 1. Przepisu art. 49a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do energii elektrycznej będącej przedmiotem umów zawartych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Przepis art. 49a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do energii elektrycznej będącej przedmiotem umów zawartych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy pomiędzy przedsiębiorstwami energetycznymi będącymi częścią tego samego przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo, której fizyczna dostawa nastąpi po dniu 31 grudnia 2018 r.

Art. 9. Decyzje, o których mowa w art. 49a ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, wydane do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy pozostają w mocy.

Art. 10. Do spraw o wydanie decyzji, o której mowa w art. 124b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2, wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 11. 1. Operator systemu dystrybucyjnego gazowego, który opracował program budowy stacji gazu ziemnego oraz przedsięwzięć w zakresie modernizacji, rozbudowy albo budowy sieci niezbędnych do przyłączenia tych stacji na podstawie art. 20 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu dotychczasowym, i który zgodnie z art. 20 ustawy zmienianej w art. 4,

w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie ma obowiązku sporządzania tego programu, pisemnie powiadamia Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o:

- 1) kontynuowaniu realizacji tego programu i budowie stacji gazu ziemnego albo
- 2) odstąpieniu od realizacji tego programu i budowy stacji gazu ziemnego

– w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Operator systemu dystrybucyjnego gazowego, który opracował program budowy stacji gazu ziemnego oraz przedsięwzięć w zakresie modernizacji, rozbudowy albo budowy sieci niezbędnych do przyłączenia tych stacji na podstawie art. 20 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu dotychczasowym, i rozpoczął budowę stacji gazu ziemnego na podstawie art. 21 ustawy zmienianej w art. 4 oraz poinformował Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o kontynuowaniu realizacji tego programu zgodnie z ust. 1, może zaliczyć koszty budowy stacji gazu ziemnego do kosztów uzasadnionych zgodnie z art. 21 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 4.

Art. 12. 1. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na wykonywanie zadań Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, wynikających z ustawy, wynosi w:

- 1) 2019 r. – 1 147 800 zł;
- 2) 2020 r. – 1 116 911 zł;
- 3) 2021 r. – 1 142 600 zł;
- 4) 2022 r. – 1 168 880 zł;
- 5) 2023 r. – 1 259 936 zł;
- 6) 2024 r. – 1 288 915 zł;
- 7) 2025 r. – 1 318 560 zł;
- 8) 2026 r. – 1 348 887 zł;
- 9) 2027 r. – 1 378 912 zł;
- 10) 2028 r. – 1 410 627 zł.

2. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz wdraża mechanizmy korygujące, o których mowa w ust. 3.

3. W przypadku gdy wielkość wydatków po pierwszym półroczu danego roku budżetowego wyniesie więcej niż 65% limitu wydatków przewidzianych na dany rok, dysponent środków obniża wielkość środków przeznaczonych na wydatki w drugim półroczu o kwotę stanowiącą różnicę pomiędzy wielkością tego limitu a kwotą przekroczenia wydatków.

4. W przypadku gdy wielkość wydatków w poszczególnych miesiącach jest zgodna z planem finansowym, przepisu ust. 3 nie stosuje się.

Art. 13. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

1) art. 1:

- a) pkt 1,
- b) pkt 2 lit. c,
- c) pkt 3 w zakresie dodawanego art. 5ab,
- d) pkt 6,
- e) pkt 8 w zakresie dodawanego pkt 11d,
- f) pkt 12

– które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia;

2) art. 1 pkt 2 lit. a i b i pkt 3 w zakresie dodawanego art. 5aa oraz art. 5 i 6, które wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. Zmiany w ustawie – Prawo energetyczne

a) Sprzedaż rezerwowa

Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne obejmuje propozycję uregulowania instytucji sprzedaży rezerwowej, czyli sprzedaży paliw gazowych lub energii elektrycznej do odbiorcy końcowego przyłączonego do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej lub gazowej lub do sieci przesyłowej gazowej realizowanej przez sprzedawcę rezerwowego w przypadku zaprzestania sprzedaży paliw gazowych lub energii elektrycznej przez dotychczasowego sprzedawcę.

Mimo że obecnie istnieje już instytucja sprzedawcy z urzędu, która w pełni wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE z dnia 13 lipca 2009 r. *dotyczącą wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylającą dyrektywę 2003/55/WE* oraz dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE z dnia 13 lipca 2009 r. *dotyczącą wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającą dyrektywę 2003/54/WE*, celowe jest wprowadzenie dodatkowych mechanizmów zapewnienia dostaw do odbiorców końcowych.

Co prawda obecnie w ustawie – Prawo energetyczne istnieją uregulowania odnoszące się do sprzedaży rezerwowej (art. 5 ust. 2a pkt 1 lit. b), ale nie regulują one zagadnienia kompleksowo i ograniczone są wyłącznie do sprzedaży energii elektrycznej. Mając więc na uwadze doniosłość tego problemu, zasadnym jest łączne, kompleksowe uregulowanie tego zagadnienia dla obu nośników energii. W tym celu w projekcie proponuje się wprowadzenie ustawowego umocowania operatora systemu dystrybucyjnego do działania w imieniu i na rzecz odbiorcy końcowego (tzw. sprzedaż rezerwowa – projektowany art. 5aa). Ponadto przewidziano dodatkowy mechanizm zabezpieczający na wypadek, gdyby sprzedawca rezerwowego nie podjął sprzedaży. W takiej sytuacji sprzedaż będzie realizował sprzedawca z urzędu (projektowany art. 5ab).

b) Kodeksy Sieci

Proponowane zmiany ustawy – Prawo energetyczne wynikają z konieczności wdrożenia do polskiego porządku prawnego przyjmowanych na gruncie Unii Europejskiej Kodeksów Sieci i Wytycznych, stanowiących środki mające na celu budowę wspólnego, jednolitego rynku energii elektrycznej na terenie Wspólnoty.

Kodeksy Sieci i Wytyczne wprowadzane są do obrotu prawnego na terenie Unii Europejskiej w formie rozporządzeń Komisji Europejskiej, odpowiednio na podstawie art. 6 i 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 714/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1228/2003 (Dz. Urz. UE L 211 z 14.08.2009, str. 15, z późn. zm.).

Kodeksy Sieci przyjmowane są w formie rozporządzeń Komisji Europejskiej, a zatem mają charakter bezpośrednio obowiązujący w Państwach Członkowskich UE, w tym w Rzeczypospolitej Polskiej. Kodeksy Sieci i Wytyczne dają możliwość przyjęcia, na gruncie krajowym, przepisów prawnych, dzięki którym każde Państwo Członkowskie ma możliwość uwzględnienia specyfiki krajowej przy wdrażaniu Kodeksów Sieci do krajowego porządku prawnego.

Jedną z grup Kodeksów Sieci jest grupa Kodeksów przyłączeniowych, które określają wymogi techniczne, które spełniać muszą przyłączane urządzenia, instalacje lub sieci zależnie od ich wielkości i poziomu napięcia znamionowego sieci, do której są przyłączane. Kodeksy przyłączeniowe zawierają również przepisy przewidujące fakultatywną możliwość przyjęcia na gruncie krajowym przepisów prawnych, modyfikujących zasady określone w tych Kodeksach (w obszarach w nich określonych).

Proponowane zmiany są niezbędne ze względu na konieczność zapewnienia spójności funkcjonowania krajowego systemu elektroenergetycznego (KSE), zapewnienia braku możliwości ustanowienia zróżnicowanych wymogów ogólnego stosowania dla przyłączanych urządzeń, instalacji lub sieci w różnych częściach KSE, umożliwienia terminowego wypełnienia zobowiązań nałożonych przez Kodeksy Sieci na Państwa Członkowskie i poszczególnych uczestników rynku, a także efektywnego funkcjonalnie i kosztowo wdrożenia przepisów Kodeksów Sieci do krajowego porządku prawnego.

Ponadto proponowane zmiany mają na celu doprecyzowanie procedury, dzięki której w jednoznaczny sposób możliwe będzie ustalenie, czy nowo przyłączane urządzenia, instalacje lub sieci należy uznać za nowe czy istniejące, w rozumieniu Kodeksów przyłączeniowych i tym samym, jakie wymogi techniczne będą w odniesieniu do nich stosowane przez operatorów.

Proponowane zmiany pozwolą również na zwiększenie efektywności działań związanych z wdrażaniem Kodeksów Sieci, poprzez ograniczenie powielania realizacji zadań

i ponoszenia kosztów przez różne podmioty (które ostatecznie zostałyby przeniesione przez przedsiębiorstwa energetyczne na odbiorców końcowych).

c) Wniosek o rozstrzygnięcie przez Prezesa URE, czy urządzenie, instalacja lub sieć są nowe czy istniejące

Zgodnie z zasadami określonymi w Kodeksach przyłączeniowych, podstawowe wymogi ogólnego stosowania w zakresie przyłączania urządzeń, instalacji lub sieci odnoszą się wyłącznie do nowych przyłączanych urządzeń, instalacji lub sieci. Ze względu na istnienie okresu przejściowego między wejściem w życie Kodeksów Sieci, a początkiem stosowania wymagań przyjętych na ich podstawie, wprowadzona została procedura uznawania urządzeń, instalacji lub sieci za istniejące. Jeśli właściciel przyłączanego urządzenia, instalacji lub sieci dopełni określonych warunków, jego urządzenie, instalacja lub sieć uznane zostanie za istniejące. W takim przypadku ww. urządzenia, instalacje lub sieci nie będą obowiązywały wymagania stosowania wymogów ogólnego stosowania, określonych dla nowych urządzeń, instalacji lub sieci w Kodeksach przyłączeniowych.

Regulacja zawarta w Kodeksach Sieci stanowi, że właściciele, którzy zawarli ostateczne i wiążące umowy zakupu podstawowej instalacji lub sieci składają do właściwego operatora systemu oraz do operatora systemu przesyłowego (OSP) powiadomienie, na podstawie którego wskazane w powiadomieniu urządzenia, instalacje lub sieci uznawane są za istniejące. Właściwy operator systemu ani OSP nie mają jednak uprawnienia do badania, czy dane urządzenie, instalacja lub sieć rzeczywiście spełnia wskazane w Kodeksach przyłączeniowych warunki uznania za istniejące urządzenie, instalację lub sieć. Operator bada jedynie spełnienie wymagań formalnych powiadomienia.

W związku z powyższym, w przypadkach szczególnych, w których właściwy operator ma wątpliwość, czy dane urządzenie, instalacja lub sieć może być uznane za istniejące, konieczne jest wprowadzenie mechanizmu zwrócenia się do Prezesa URE jako organu rozstrzygającego w tym zakresie. Wprowadzenie przez Państwo Członkowskie takiej możliwości wynika z art. 4 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2016/631 z dnia 14 kwietnia 2016 r. ustanawiającego kodeks sieci dotyczący wymogów w zakresie przyłączenia jednostek wytwórczych do sieci (Dz. Urz. UE L 112 z 27.04.2016, str. 1), art. 4 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/1388 z dnia 17 sierpnia 2016 r. ustanawiającego kodeks sieci dotyczący przyłączenia odbioru (Dz. Urz. UE L 223 z 18.08.2016, str. 10) oraz art. 4 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/1447 z dnia 26 sierpnia 2016 r. ustanawiającego kodeks sieci

określający wymogi dotyczące przyłączenia do sieci systemów wysokiego napięcia prądu stałego oraz modułów parku energii z podłączeniem prądu stałego (Dz. Urz. UE L 241 z 08.09.2016, str. 1).

Tym samym Prezes URE uzyskałby przewidzianą przepisami Kodeksów przyłączeniowych kompetencję do rozstrzygnięcia w przedmiotowym zakresie.

Ustalenie, czy przyłączane urządzenia, instalacje lub sieci będą traktowane jako istniejące czy nowe, będzie miało wpływ na to, jakie wymogi techniczne będą zobowiązane spełniać, a tym samym może mieć wpływ na wysokość ponoszonych nakładów inwestycyjnych. Ze względu na istotność kwestii, zarówno dla inwestorów, jak i dla przyszłej współpracy właścicieli przyłączanych urządzeń, instalacji lub sieci z operatorami systemu, uzasadnionym jest, by w szczególnych przypadkach, gdy operatorzy właściwych systemów powezmą wątpliwości w zakresie możliwości uznania przyłączanych urządzeń, instalacji lub sieci za istniejące, Prezes URE był upoważniony do dodatkowego zbadania i podjęcia decyzji o uznaniu przyłączanych urządzeń, instalacji lub sieci za istniejące lub nowe.

Istotnym jest, że Prezes URE w takich przypadkach będzie rozstrzygał wątpliwość na wniosek operatora, do którego sieci przyłączane jest urządzenie, instalacja lub sieć przed przyjęciem przez operatora wiążącego rozstrzygnięcia w zakresie przyłączania do sieci, co doprowadzi do minimalizacji kosztów i usprawni współpracę operatorów i właścicieli przyłączanych urządzeń, instalacji lub sieci.

d) Wymogi ogólnego stosowania

Wymogi ogólnego stosowania, przewidziane przez Kodeksy przyłączeniowe, określają wymagania, jakie spełniać musi urządzenie, instalacja lub sieć dla przyłączenia do sieci. Zgodnie z Kodeksami przyłączeniowymi, co do zasady, podlegają one opracowaniu przez OSP lub właściwych operatorów systemu (w praktyce dla największej grupy podmiotów są to OSD, których w KSE jest 181, z czego tylko 12 posiada połączenie z siecią przesyłową). W przypadkach, w których określone wymogi ogólnego stosowania ma opracować operator systemu dystrybucyjnego (OSD) jako właściwy operator systemu, będą one podlegały niezależnemu ich opracowaniu i przedłożeniu przez każdego operatora do Prezesa URE w celu ich zatwierdzenia, w terminach wynikających z poszczególnych Kodeksów przyłączeniowych. Następnie Prezes URE został zobowiązany do zatwierdzenia, przedłożonych przez każdego operatora, wymogów ogólnego stosowania, w terminie kolejnych sześciu miesięcy. Powyższe może spowodować, iż te same wymogi ogólnego

stosowania opracowywane przez poszczególnych OSD zostaną różnie zdefiniowane, a po ich zatwierdzeniu przez Prezesa URE w różnych częściach kraju stosowane byłyby przez OSD odmiennie zdefiniowane wymogi ogólnego stosowania. Część wymogów ogólnego stosowania opracowywanych przez OSD powinna być konsultowana z OSP, jednakże przy tak dużej liczbie OSD nie będzie realnej i technicznej możliwości opracowania przez wszystkich OSD jednolitych wymogów ogólnego stosowania i terminowego ich przedłożenia do zatwierdzenia przez Prezesa URE. Dodatkowym czynnikiem utrudniającym opracowanie przez OSD wymogów ogólnego stosowania może być brak doświadczenia i wiedzy technicznej, a także ograniczone zasoby kadrowe OSD, które nie posiadają bezpośredniego połączenia z siecią przesyłową, a które zmuszone byłyby do opracowania takich wymogów. Jednocześnie część wymagań opracowanych przez OSD powinna być uzgodniona z OSP, co może być znacznie utrudnione, biorąc pod uwagę liczbę OSD, a tym samym ilość koniecznych do przeprowadzenia uzgodnień. Uwzględniając również ramy czasowe na wdrożenie Kodeksów Sieci, zasadnym jest przekazanie kompetencji OSD w zakresie wypracowania wymogów ogólnego stosowania na OSP.

Mając na celu wprowadzenie jednolitych standardów dla wszystkich przyłączonych urządzeń, instalacji lub sieci, a także ich wpływ na funkcjonowanie całego KSE, konieczne jest, aby jednolite wymogi ogólnego stosowania zostały opracowane przez OSP i zatwierdzone przez Prezesa URE. Jedynym przedsiębiorstwem energetycznym, które obejmuje swoją działalnością obszar całego kraju, a zarazem jest odpowiedzialne, z mocy ustawy – Prawo energetyczne, za bezpieczeństwo funkcjonowania KSE, jest OSP. Zatem to OSP powinien być odpowiedzialny za opracowanie tych wymogów, przestrzegając jednocześnie zasad ich opracowywania określonych w poszczególnych Kodeksach przyłączeniowych, w szczególności zasady przejrzystości, która nakazuje zaangażować w proces również operatorów systemów dystrybucyjnych i konsultować z nimi proponowane rozwiązania.

Należy jednak podkreślić, że opracowanie wymogów ogólnego stosowania przez OSP nie zwalnia OSD z innych obowiązków wynikających z konieczności wdrożenia Kodeksów Sieci, w szczególności w zakresie wypracowania i uwzględnienia w umowach przyłączeniowych wymogów zakwalifikowanych jako specyficzne dla obiektu (niebędące wymogami ogólnego stosowania), czy opracowanie procedur dotyczących przyłączania

urządzeń, instalacji lub sieci oraz procedur weryfikacji spełnienia przez podmioty przyłączane wymogów opracowanych na podstawie Kodeksów Sieci.

W przypadku odrębnego ustalania i przedkładania do zatwierdzenia przez Prezesa URE wymogów ogólnego stosowania przez poszczególnych operatorów systemów dystrybucyjnych, mogą one zostać ustalone w sposób niespójny, co spowoduje znaczące utrudnienia zarówno w procesie ich opracowywania i konsultacji (np. z OSP), jak również w procesie zatwierdzania wielu wniosków przez Prezesa URE, a ostatecznie doprowadzi do braku możliwości terminowego ich rozpatrzenia i zatwierdzenia. Ponadto w takim przypadku podobne działania związane z opracowywaniem wymogów ogólnego stosowania będą realizowane przez różne podmioty prowadzące działalność regulowaną, co generować będzie dodatkowe koszty, którymi ostatecznie zostaną obciążeni odbiorcy końcowi energii elektrycznej w kraju.

Powyższe względy również w aspekcie ekonomicznym uzasadniają wskazanie OSP jako podmiotu, który będzie określał wymogi ogólnego stosowania w zakresie wskazanym w projekcie ustawy.

e) Obligo giełdowe

Zmiana dotycząca modyfikacji zakresu obowiązku sprzedaży wytworzonej energii elektrycznej poprzez jej podniesienie z 30% do 100% ma na celu poprawę przejrzystości rynku energii. Wpływ giełdowego rynku energii na życie gospodarcze i sytuację obywateli jest tak duży, że nie można pozwolić na funkcjonowanie tego rynku w sposób nieprzejrzysty. Obecnie dochodzi do sytuacji, w których pionowo zintegrowane grupy energetyczne mogą handlować energią pomiędzy podmiotami wewnątrz swojej struktury, co skutkuje faktem, że znaczna część energii omija główny rynek giełdowy. Podniesienie obliża do poziomu 100 procent ma na celu ograniczenie ewentualnych wzrostów cen energii elektrycznym na rynku hurtowym, niewynikających z czynników fundamentalnych wpływających na koszt jej wytworzenia czy pozyskania z sąsiadujących systemów. Jednocześnie prognozuje się zmniejszenie ryzyka istotnych wahań cen, dzięki poprawie płynności i transparentności na Towarowej Giełdzie Energii i ograniczeniu możliwości wpływania na cenę przez uczestników posiadających dominującą pozycję. Powyższe, w ocenie projektodawcy, ustabilizuje ceny energii elektrycznej na rynku hurtowym na konkurencyjnym poziomie, co w konsekwencji zapobiegnie nieuzasadnionym ich wzrostom dla odbiorców energii

elektrycznej. Rozwiązanie to powinno długoterminowo poprawić pozycję odbiorców na krajowym rynku energii elektrycznej.

2. Szczegółowe uzasadnienie projektowanych przepisów w ww. zakresie:

a) Zmiany w art. 3 ustawy – Prawo energetyczne

W art. 3 ustawy – Prawo energetyczne dodaje się definicje sprzedaży rezerwowej i sprzedawcy rezerwowego, aby ułatwić zrozumienie i opisanie mechanizmów tej sprzedaży.

b) Zmiany art. 5 ustawy – Prawo energetyczne

Uchyła się przepis art. 5 ust. 2a pkt 1 lit. b ustawy – Prawo energetyczne regulujący w ograniczonym zakresie sprzedaż rezerwową energii elektrycznej ze względu na wprowadzenie w niniejszym projekcie kompleksowych uregulowań w nowym art. 5aa.

W ust. 3, który reguluje możliwość dostarczania paliw gazowych i energii na podstawie umowy kompleksowej, wprowadza się zmianę redakcyjną, która nie wpływa jednak na kształt samego rozwiązania.

W dodawanym przepisie ust. 14 na sprzedawców nakłada się obowiązek poinformowania odbiorcy paliw gazowych lub energii o konieczności wstrzymania sprzedaży, natomiast w nowym ust. 15 wprowadza się obowiązek przekazywania danych pomiędzy operatorami systemów dystrybucyjnych i systemów przesyłowych. Rozwiązanie ma na celu zapewnienie sprawnego przepływu informacji i odpowiednie przygotowanie się operatorów do sytuacji, w której uruchomiona musi być sprzedaż rezerwowa. Pozwoli to na uniknięcie powstania lub skrócenie luki pomiędzy dniem zaprzestania sprzedaży a dniem zawarcia przez OSD umowy ze sprzedawcą rezerwowym. Dodatkowo przekazanie informacji odbiorcy ma służyć umocnieniu jego pozycji poprzez umożliwienie mu zweryfikowania po raz kolejny, czy sprzedaż paliw gazowych lub energii elektrycznej ma dokonywać wybrany wcześniej przez niego odbiorca rezerwowo, czy w przypadku zmiany przez niego zdania – inny podmiot.

Przepisy te nie mają zastosowania, jeżeli wstrzymanie dostaw paliw gazowych lub energii elektrycznej nastąpiło z przyczyn wskazanych w art. 6a ust. 3, tj. w przypadku braku zgody odbiorcy na zainstalowanie przedpłatowego układu pomiarowo-rozliczeniowego, i z przyczyn wskazanych w art. 6b, tj. stwierdzono nielegalny pobór energii lub paliw, odbiorca zalega z płatnością co najmniej przez okres 30 dni po upływie terminu płatności lub instalacja znajdująca się u odbiorcy stwarza bezpośrednie zagrożenie życia, zdrowia lub środowiska.

c) Nowy art. 5aa ustawy – Prawo energetyczne

W projektowanym art. 5aa kompleksowo uregulowano instytucję sprzedaży rezerwowej. Jej celem jest zapewnienie odbiorcy energii elektrycznej i paliw gazowych dostaw w każdej sytuacji, w której sprzedawca przestaje wywiązywać się z wiążącej go z odbiorcą umowy sprzedaży energii elektrycznej lub paliw gazowych lub z umowy kompleksowej, tj. przestaje mu dostarczać tę energię lub paliwa, niezależnie od tego, czy zaprzestanie dostarczania energii elektrycznej lub paliw gazowych jest trwałe, czy jedynie tymczasowe. Trwałe zaprzestanie dostarczania może wynikać z konieczności zakończenia przez sprzedawcę działalności, np. w wyniku cofnięcia mu przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki koncesji na obrót energią elektryczną lub paliwami gazowymi. Natomiast czasowe zaprzestanie dostarczania energii elektrycznej lub paliw gazowych, w przypadku którego konieczne jest uruchomienie sprzedaży rezerwowej, wynika z zawieszenia przez operatora systemu świadczenia usług na rzecz tego sprzedawcy na czas uzupełnienia przez sprzedawcę zabezpieczenia finansowego.

Procedura sprzedaży rezerwowej nie będzie uruchamiana, gdy wstrzymanie dostarczania paliw gazowych lub energii nastąpiło z powodu okoliczności, za które ponosi odpowiedzialność odbiorca końcowy, tj. gdy nie wyraził on zgody na zainstalowanie przedpłatowego układu pomiarowo-rozliczeniowego, o którym mowa w art. 6a ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, lub w wyniku przeprowadzonej kontroli stwierdzono, że nastąpiło nielegalne pobieranie paliw lub energii, bądź też odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi, pomimo upływu terminów określonych w art. 6b ustawy – Prawo energetyczne.

Ze względu na fakt, że mechanizm sprzedaży rezerwowej projektowany jest wyłącznie na wypadek nagłego czy nieprzewidywanego zaprzestania przez sprzedawcę wykonywania umowy sprzedaży energii elektrycznej lub paliw gazowych, nie będzie miał on zastosowania do wygaśnięcia umowy wiążącej odbiorcę ze sprzedawcą. W takiej sytuacji odbiorca zna datę wygaśnięcia umowy, czyli spodziewa się, że energia elektryczna lub paliwa gazowe przestaną mu być dostarczane, i jeżeli zamierza kontynuować ich pobór, zobowiązany jest do zawarcia nowej umowy z wybranym przez siebie sprzedawcą.

W ust. 1 wprowadza się obowiązek zawarcia w umowie dystrybucyjnej lub kompleksowej postanowień dotyczących sprzedawcy rezerwowego. Jest to regulacja podobna do obecnie obowiązującego przepisu art. 5 ust. 2a pkt 1 lit. b ustawy – Prawo energetyczne, który aktualnie reguluje sprzedaż energii elektrycznej. W ust. 2 nałożono na sprzedawcę zawierającego umowę kompleksową obowiązek poinformowania operatora systemu

dystrybucyjnego (OSD) lub operatora systemu przesyłowego gazowego o nazwie sprzedawcy rezerwowego wskazanego w zawartej umowie kompleksowej. Sprzedawca zobowiązany będzie również do poinformowania wskazanego przez odbiorcę sprzedawcy rezerwowego, aby podmiot taki posiadał bieżące informacje o liczbie odbiorców, z którymi potencjalnie może być zawarta umowa sprzedaży rezerwowej.

W ust. 3–5 wprowadzono rozwiązania zapewniające, że odbiorca końcowy paliw gazowych lub energii w momencie dokonywania wyboru sprzedawcy rezerwowego ma dostęp do pełnych informacji o podmiotach, które realizują sprzedaż rezerwową na danym terenie, jak również o ich ofercie, co umożliwi mu podjęcie przemyślanej decyzji i swobodny wybór sprzedawcy rezerwowego.

W ust. 6 określono ramy czasowe, w których zawierana jest umowa sprzedaży rezerwowej – operator systemu dystrybucyjnego lub operator systemu przesyłowego gazowego zawiera umowę niezwłocznie po otrzymaniu informacji o zaprzestaniu wykonywania umowy sprzedaży paliw gazowych lub energii elektrycznej przez dotychczasowego sprzedawcę, w przypadku gdy odbiorca nie wybrał nowego sprzedawcy lub wybrany sprzedawca nie rozpoczął sprzedaży paliw lub energii.

Projektowany przepis ust. 7 ogranicza okres obowiązywania umowy sprzedaży rezerwowej co do zasady do 6 miesięcy od dnia rozpoczęcia sprzedaży rezerwowej. Natomiast w specyficznych okolicznościach, jakimi jest wstrzymanie dostarczania paliw gazowych lub energii elektrycznej w przypadku zaprzestania przez operatora świadczenia na rzecz sprzedawcy usług dystrybucji lub przesyłania ze względu na brak odpowiednich gwarancji finansowych, umowa sprzedaży rezerwowej ma obowiązywać do czasu wznowienia świadczenia tych usług.

W sytuacji, w której zawarcie umowy sprzedaży rezerwowej wynika z całkowitego i stałego zaprzestania wykonywania przez dotychczasowego sprzedawcę umowy sprzedaży, odbiorca końcowy w przewidzianym okresie 6 miesięcy powinien dokonać wyboru sprzedawcy paliw gazowych lub energii elektrycznej, z którym samodzielnie (bez pośrednictwa operatora) zawrze umowę. Ograniczenie czasu trwania sprzedaży rezerwowej wynika z doświadczeń zebranych na rynku energii elektrycznej, na którym warunki sprzedaży rezerwowej były mniej korzystne dla odbiorcy końcowego niż warunki zwykłej sprzedaży. Warunki te mogą być inne w momencie zawierania umowy sprzedaży rezerwowej niż oferta, która istniała w momencie wskazania nazwy sprzedawcy rezerwowego w umowie zawieranej

przez odbiorcę końcowego. Z tego względu zdecydowano również o wprowadzeniu możliwości wcześniejszego rozwiązania takiej umowy z zachowaniem dwutygodniowego okresu wypowiedzenia. Skrócenie okresu obowiązywania umowy nie będzie się jednak wiązać z obciążeniem odbiorcy końcowego dodatkowymi kosztami.

Projektowane przepisy ust. 8–10 określają sposób postępowania po uruchomieniu sprzedaży rezerwowej, tj. sposób informowania odbiorcy oraz termin dokonania odczytu licznika. Operator ma obowiązek poinformowania o fakcie zawarcia umowy sprzedaży rezerwowej, jak również przyczynach jej zawarcia i miejscu, w którym dostępne są informacje o warunkach tej umowy. Natomiast sprzedawca rezerwowy ma obowiązek przekazania odbiorcy końcowemu egzemplarza zawartej umowy sprzedaży rezerwowej lub umowy kompleksowej zawierającej postanowienia sprzedaży rezerwowej. W informacji dla odbiorcy końcowego sprzedawca rezerwowy powinno również znaleźć się pouczenie o prawie do jej wypowiedzenia. Na potrzeby dokonania rozliczeń odbiorcy z dotychczasowym sprzedawcą oraz ze sprzedawcą rezerwowym przepis ust. 10 wprowadza obowiązek dokonania przez operatora odczytu wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego. Jest to regulacja analogiczna jak w przypadku zmiany sprzedawcy.

Projektowane przepisy art. 5aa będą miały również zastosowanie do operatora systemu przesyłowego gazowego i odbiorców przyłączonych do sieci tego operatora.

d) Nowy art. 5ab ustawy – Prawo energetyczne

Projektowane przepisy art. 5ab regulują szczególny tryb sprzedaży wyłącznie do odbiorców w gospodarstwach domowych, która będzie miała miejsce w przypadku, kiedy przewidziana w art. 5aa sprzedaż rezerwowa nie dojdzie do skutku. Sprzedaż na podstawie umowy zawieranej w trybie art. 5ab będzie realizowana w ramach obowiązków sprzedawcy z urzędu, określonych w art. 5a ustawy – Prawo energetyczne.

Proponowane rozwiązanie stanowi rozszerzenie obecnie obowiązujących przepisów dotyczących sprzedawcy z urzędu, które nie określają, w jakim trybie zawierana jest umowa z tym sprzedawcą w sytuacji, gdy dochodzi do zaprzestania sprzedaży paliw gazowych lub energii elektrycznej przez dotychczasowego sprzedawcę, a odbiorca końcowy w gospodarstwie domowym nie jest tego świadomy lub nie podejmuje odpowiednich działań w celu zapewnienia ciągłości zasilania. W takim przypadku konieczne jest wprowadzenie ustawowego umocowania OSD do działania w imieniu i na rzecz odbiorcy.

Analogicznie jak w przypadku sprzedaży rezerwowej, procedury sprzedaży przez

sprzedawcę z urzędu nie uruchamia się, gdy wstrzymanie dostarczania paliw gazowych lub energii nastąpiło z powodu okoliczności, za które ponosi odpowiedzialność odbiorca końcowy, tj. gdy nie wyraził on zgody na zainstalowanie przedpłatowego układu pomiarowo-rozliczeniowego, o którym mowa w art. 6a ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, lub w wyniku przeprowadzonej kontroli stwierdzono, że nastąpiło nielegalne pobieranie paliw lub energii, bądź też odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi, pomimo upływu terminów określonych w art. 6b ustawy – Prawo energetyczne.

e) Nowy art. 8a ustawy – Prawo energetyczne

Projektowany przepis art. 8a ustawy upoważnia operatora systemu elektroenergetycznego, do którego sieci przyłączane są urządzenia, instalacje lub sieci, do złożenia do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki wniosku o rozstrzygnięcie, czy te urządzenia, instalacje lub sieci spełniają wymogi uznania ich za istniejące czy nowe zgodnie z przepisami rozporządzeń wymienionych w tym przepisie. Istotnym jest, że Prezes URE będzie rozstrzygał wątpliwości na wniosek operatora, do którego sieci przyłączane jest urządzenie, instalacja lub sieć, przed przyjęciem przez operatora wiążącego rozstrzygnięcia w zakresie przyłączania do sieci, co doprowadzi do minimalizacji kosztów i usprawni współpracę operatorów i właścicieli przyłączanych urządzeń, instalacji lub sieci.

f) Zmiany art. 9g ustawy – Prawo energetyczne

W dodawanym do art. 9g przepisie ust. 5b zobowiązano operatorów do uwzględnienia w instrukcji ruchu i eksploatacji sieci trybu uruchamiania sprzedaży rezerwowej, w tym wymiany informacji pomiędzy tym operatorem a innymi podmiotami uczestniczącymi w tym procesie (np. odbiorcą końcowym, sprzedawcą rezerwowym, sprzedawcą z urzędu, dotychczasowym sprzedawcą). Wprowadzenie obowiązku określenia trybu uruchamiania sprzedaży rezerwowej wynika z potrzeby ustanowienia podstawy prawnej dla operatorów do rozszerzenia odpowiednich instrukcji ruchu i eksploatacji sieci. Aby możliwe było sprawne przeprowadzenie szczególnego rodzaju zmiany sprzedawcy, jakim jest uruchomienie sprzedaży rezerwowej, wskazane jest bardziej szczegółowe, niż jest to możliwe w generalnych przepisach ustawy – Prawo energetyczne, określenie przez operatorów już na poziomie instrukcji ruchu sposobu postępowania, tj. sekwencji działań podejmowanych przez nich, gdy zaistnieje potrzeba uruchomienia sprzedaży rezerwowej.

g) Nowy art. 9ga ustawy – Prawo energetyczne

Projektowany przepis art. 9ga zobowiązuje operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego do określenia wymogów ogólnego stosowania, o których mowa w art. 7 rozporządzenia 2016/631, w art. 6 rozporządzenia 2016/1388 oraz w art. 5 rozporządzenia 2016/1447, zobowiązując jednocześnie operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego do skonsultowania ww. projektu, w terminie nie krótszym niż 21 dni, oraz przedłożenia projektu do zatwierdzenia przez Prezesa URE.

h) Zmiany w art. 23 ust. 2 pkt 4a, art. 28 ust. 2, art. 44 ust. 2a i art. 56 ust. 1 pkt 32 ustawy – Prawo energetyczne

Ww. zmiany mają charakter redakcyjny i dostosowujący treść ustawy – Prawo energetyczne do zmienianego art. 49a.

i) Nowy art. 23 ust. 2 pkt 11c–11e

Rozszerzenie katalogu z art. 23 ust. 2 ustawy o nowy zakres działań Prezesa URE jest konsekwencją ww. zmian w ustawie – Prawo energetyczne.

j) Nowe brzmienie art. 49a ustawy – Prawo energetyczne

Projektowana regulacja nadaje nowe brzmienie art. 49a ustawy, poprzez utrzymanie w mocy jedynie tych norm prawnych, które w związku ze zmianą obowiązku sprzedaży wytworzonej energii elektrycznej poprzez jej podniesienie z 30% do 100% będą dalej wykonywane. Ze względu na nałożenie w ust. 1 obowiązku sprzedaży całej wytworzonej energii elektrycznej na giełdach towarowych lub na zorganizowanej platformie obrotu, zdecydowano o pominięciu regulacji dotyczącej przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się wytwarzaniem energii elektrycznej mających prawo do otrzymania środków na pokrycie kosztów osieroconych na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej, bowiem dyspozycja normy prawnej, nakazująca sprzedawać wytworzoną energię elektryczną w sposób zapewniający publiczny, równy dostęp do tej energii, w drodze otwartego przetargu, a nieobjętą obowiązkiem, o którym mowa w ust. 1, stała się bezprzedmiotowa. Konsekwentnie pomięto obowiązujące w obecnym stanie prawnym ust. 10–12, jako że nawiązywały one do opisanej regulacji.

Obowiązujący art. 49a ust. 5, po uwzględnieniu powyższych zmian, staje się teraz ust. 2. W porównaniu do obecnie obowiązujących przepisów, spod obowiązku sprzedaży wytworzonej energii elektrycznej na giełdach towarowych, w myśl powołanych w ust. 1 przepisów, wyłączono energię elektryczną wytworzoną w jednostce wytwórczej przyłączonej bezpośrednio do sieci elektroenergetycznej odbiorcy końcowego zużywającego tą energię elektryczną lub sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej, której operatorem wyznaczony został ten odbiorca końcowy, oraz wytworzoną w jednostkach wytwórczych, które rozpoczęły wytwarzanie energii elektrycznej po raz pierwszy po dniu 1 lipca 2017 r., sprzedawanej w ramach wykonywania długoterminowych zobowiązań wynikających z umów zawartych przez przedsiębiorstwa energetyczne z instytucjami finansowymi, w celu realizacji inwestycji związanych z wytwarzaniem energii elektrycznej, w tym w ramach wykonywania długoterminowych zobowiązań wynikających z umów zawartych przez przedsiębiorstwo wytwarzające energię elektryczną z podmiotami innymi niż instytucje finansowe, zawartych w celu zabezpieczenia przychodów przedsiębiorstwa wytwarzającego energię elektryczną, w związku z umowami o udzielenie finansowania inwestycji, związanych z wytwarzaniem energii elektrycznej zawartymi przez to przedsiębiorstwo z instytucjami finansowymi, oraz sprzedawanej przez przedsiębiorstwa energetyczne w ramach wykonywania długoterminowych zobowiązań wynikających z umów zawartych ze współnikami lub akcjonariuszami tego przedsiębiorstwa także będącymi przedsiębiorstwami energetycznymi, w związku z udzielonym przedsiębiorstwu wytwarzającemu energię elektryczną finansowaniem typu korporacyjnego z przeznaczeniem na realizację inwestycji związanych z wytwarzaniem energii elektrycznej.

Wyłączenie z obliwa giełdowego energii elektrycznej wytwarzanej w jednostce wytwórczej przyłączonej bezpośrednio do sieci elektroenergetycznej odbiorcy końcowego, zużywającego tę energię elektryczną, wynika z faktu, iż często zakłady przemysłowe dysponujące własnymi jednostkami wytwórczymi wyodrębniają działalność energetyczną tworząc wyspecjalizowane spółki prowadzące działalność energetyczną (produkujące energię elektryczną) działające w ramach grupy kapitałowej przedsiębiorstwa przemysłowego. W takich przypadkach jednostka wytwórcza należąca do prawnie wyodrębnionego podmiotu może być przyłączona bezpośrednio do sieci elektroenergetycznej przedsiębiorstwa przemysłowego, będącego odbiorcą końcowym zużywającym produkowaną przez to przedsiębiorstwo energię elektryczną. Z punktu widzenia zasad funkcjonowania rynku energii rozwiązanie takie jest równorzędne z sytuacją, w której produkowana w jednostce

wytwórczej energia elektryczna jest zużywana przez ten sam podmiot prawny prowadzący działalność produkcyjną (zakład przemysłowy). Energia elektryczna w takich jednostkach z zasady nie jest produkowana na potrzeby podmiotów trzecich i nie jest przeznaczana do sprzedaży na rynku.

Wyłączenie z obliża giełdowego energii elektrycznej wytworzonej w jednostkach wytwórczych, które rozpoczęły wytwarzanie energii elektrycznej po raz pierwszy po dniu 1 lipca 2017 r. zgodnie z ust. 2 pkt 8 projektowanej regulacji, ma na celu zapewnienie możliwości dalszej realizacji inwestycji w infrastrukturę wytwórczą w formułach zarówno tzw. *project finance*, jak i *corporate finance*. W pierwszym przypadku standardem rynkowym jest uzależnianie przez instytucję finansującą zawarcia umowy finansowania lub udostępnienia wytwórcy energii elektrycznej tego finansowania od zawarcia długoterminowej umowy sprzedaży energii elektrycznej wytworzonej przez tego wytwórcę na rzecz odbiorcy końcowego lub spółki obrotu (tzw. umowy PPA zabezpieczające długoterminowe przychody wytwórcy). W drugim przypadku również zwyczajowo spółki celowe zawierają wieloletnie umowy sprzedaży energii elektrycznej ze współnikami lub akcjonariuszami w związku z udostępnionym danej spółce celowej finansowaniem typu korporacyjnego (najczęściej w ramach opłacenia kapitału własnego spółki celowej), z przeznaczeniem na realizację inwestycji związanych z wytwarzaniem energii elektrycznej.

k) Zmiany art. 56 ustawy – Prawo energetyczne

Do art. 56 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne dodano przepis sankcyjny za nieprzestrzeganie przez dotychczasowego sprzedawcę obowiązku poinformowania odbiorcy, z którym ma zawartą umowę, oraz operatora, do którego sieci jest on przyłączony, o fakcie zaprzestania sprzedaży paliw gazowych lub energii elektrycznej. Brak takiej informacji może generować koszty po stronie odbiorcy z tytułu bezumownego poboru paliw gazowych lub energii elektrycznej.

l) Nowy art. 62c ustawy – Prawo energetyczne

Celem projektowanego przepisu epizodycznego było dokonanie zmiany w zakresie wskazania tymczasowego sprzedawcy z urzędu paliw gazowych do czasu wyłonienia takiego sprzedawcy przez Prezesa URE zgodnie przepisem art. 9i ustawy – Prawo energetyczne.

Obecnie, w związku z obowiązywaniem przepisu art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 4 marca 2005 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz ustawy – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. poz. 552) mającego charakter przejściowy, obowiązki sprzedawcy z urzędu paliw

gazowych w dalszym ciągu wypełnia przedsiębiorstwo energetyczne wyodrębnione z przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo w celu zapewnienia operatorowi systemu dystrybucyjnego niezależności pod względem formy prawnej w rozumieniu art. 9d ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne. Jednocześnie, zgodnie z sukcesją przewidzianą w art. 5b¹ ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, z przedsiębiorstwa tego wyodrębniono jego zorganizowaną część i wniesiono ją jako wkład niepieniężny na pokrycie kapitału zakładowego przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami gazowymi, które dostarcza paliwa gazowe do odbiorców, którzy odbierają z sieci gazowej nie więcej niż 25 mln m³ gazu ziemnego. Z tego względu celowe jest konsekwentne przyjęcie, że zadania sprzedawcy z urzędu, do czasu jego wyłonienia przez Prezesa URE, pełni to właśnie wyodrębnione przedsiębiorstwo.

Dodatkowo, ze względu na fakt, że powyższe zasady pozwalają precyzyjnie określić sprzedawcę z urzędu jedynie dla części odbiorców, tj. dla odbiorców przyłączonych do sieci operatora systemu dystrybucyjnego wyodrębnionego z przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo, w projektowanych ust. 2–3 ustanowiono zasady identyfikacji podmiotu, który powinien wypełniać zadania sprzedawcy z urzędu dla pozostałych sieci.

Określenie, kto jest sprzedawcą z urzędu na terenie danego OSD, jest istotne z punktu widzenia tego operatora, gdyż jest on obowiązany zawrzeć umowę z odpowiednim podmiotem w określonej sytuacji.

W odniesieniu do wyznaczenia sprzedawcy z urzędu w drodze przetargu należy zwrócić uwagę na fakt, że obowiązujące w tym zakresie przepisy pozostawiają zbyt wiele wątpliwości, aby możliwe było skuteczne przeprowadzenie takiego przetargu. Przede wszystkim utrudnione jest pełne określenie zakresu obowiązku podmiotu wykonującego zadania sprzedawcy z urzędu. Od początku 2007 r. w URE podjęto prace analityczne, mające na celu ogłoszenie przetargu na wyłonienie sprzedawcy z urzędu zgodnie z dyspozycją zawartą w art. 9i ustawy – Prawo energetyczne. Ze względu na niewystarczająco precyzyjne przepisy, zarówno ustawy – Prawo energetyczne, jak i rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 lutego 2006 r. w *sprawie przetargu na wyłonienie sprzedawców z urzędu dla paliw gazowych lub energii elektrycznej*, niemożliwe było rozstrzygnięcie m.in. takich zagadnień wstępnych, jak:

- 1) zakres działania sprzedawcy z urzędu: czy wyłącznie publicznoprawny obowiązek, czy także przejęcie umów dotychczasowych sprzedawców – jeśli tak – w jakim

- trybie to przejęcie umów miałyby się dokonać,
- 2) obszar, na który ma zostać wyznaczony sprzedawca z urzędu:
 - terytorium całego kraju, województwo,
 - obszar działalności poszczególnych OSD – niemożliwy do określenia zgodnie z przepisami dot. ogłaszania przetargów,
 - 3) czas, na jaki sprzedawca z urzędu zostanie wyznaczony, i jego wpływ na potencjalne działania określone w pkt 1 powyżej,
 - 4) cena stosowana przez sprzedawcę z urzędu – kluczowe kryterium oceny ofert – pojawiły się wątpliwości, jak miałyby zostać ona określona w ofertach (zgodnie z dokumentacją przetargową), by zapewnić porównywalność ofert, wyeliminować oferty zawierające nieakceptowalnie wysokie i niewiarygodnie niskie ceny lub nieakceptowane; dodatkową wątpliwość budziła możliwość zastosowania formuły indeksacyjnej cen ofertowych, bez której przedsiębiorcy musieliby wkalkulować ryzyko wzrostu cen na rynku hurtowym w cenę ofertową.

W zakresie opisanym w pkt 2, po nowelizacji ustawy – Prawo energetyczne z dnia 8 stycznia 2010 r., zmianie uległa treść art. 9i ust. 3 pkt 2 ustawy – Prawo energetyczne. Do czasu nowelizacji przepis ten stanowił, iż w ogłoszeniu o przetargu podaje się obszar RP, dla którego będzie wyłoniony sprzedawca z urzędu, co mogło sugerować, że sprzedawca z urzędu powinien być wyznaczony dla obszaru określonego stosownie do przepisów ustawy z dnia 24 lipca 1998 r. *o wprowadzeniu zasadniczego trójstopniowego podziału terytorialnego państwa* (Dz. U. poz. 603), a więc ze wskazaniem poszczególnych gmin, na obszarze których sprzedawca z urzędu miałby świadczyć usługę kompleksową. Zgodnie z nowym brzmieniem tego przepisu, w ogłoszeniu o przetargu określa się nazwę i siedzibę operatora systemu przesyłowego lub operatora systemu dystrybucyjnego oraz obszar, dla którego będzie wyłoniony sprzedawca z urzędu.

Z powyższych względów Prezes URE dotychczas nie ogłosił przetargu na sprzedawcę z urzędu. Biorąc pod uwagę powyższe, celowe jest przeprowadzenie analizy możliwych do wprowadzenia w ustawie – Prawo energetyczne zmian w tym zakresie.

3. Zmiana w ustawie o gospodarce nieruchomościami

W dzisiejszym otoczeniu gospodarczym i społecznym ludzie nie mogą żyć bez energii elektrycznej. Ma ona podstawowe znaczenie w zapewnianiu spójności społecznej i terytorialnej oraz stabilności i zrównoważonego rozwoju. W rozwiniętych gospodarkach

obywatele, którzy nie mają dostępu do elektryczności, są wykluczeni ze społeczeństwa. To samo dotyczy przedsiębiorstw. Z tych względów w prawodawstwie unijnym oraz ustawodawstwie krajowym występuje pojęcie usługi powszechnej. Jej elementem jest niezawodne (nieprzerwane) dostarczanie energii o określonych parametrach. Zapewnienie standardów jakościowych energii wymaga utrzymania sieci dystrybucyjnej (znaczna część linii niskiego i średniego napięcia funkcjonuje od ponad 30 lat), remonty i konserwacje stanowią wyzwanie dla przedsiębiorstw świadczących usługę dystrybucji energii. Zadania w tym zakresie są realizowane w ten sposób, że wykonuje się remonty całej linii lub jej znacznego odcinka. Przeprowadzenie remontu jest poprzedzone uzyskaniem zgody właścicieli nieruchomości na wejście na teren celem wykonania potrzebnych prac. Nierzadko zdarza się jednak, że na trasie przebiegu całej linii pojedynczy właściciele odmawiają zgody na przeprowadzenie prac. W takich przypadkach przedsiębiorstwo świadczące usługi dystrybucji energii występuje o udzielenie zgody administracyjnej w trybie art. 124b ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami. Czasochłonne postępowanie administracyjne i sądowo-administracyjne związane z uzyskaniem zgody wstrzymuje realizację całego remontu. Celem projektowanej zmiany jest zapewnienie szybkości i efektywności podejmowanych prac remontowych i konserwacyjnych przy zachowaniu standardów ochrony praw jednostki.

Zgodnie z art. 108 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, decyzji administracyjnej może być nadany rygor natychmiastowej wykonalności, gdy jest to niezbędne ze względu na ochronę zdrowia lub życia ludzkiego albo dla zabezpieczenia gospodarstwa narodowego przed ciężkimi stratami bądź też ze względu na inny interes społeczny lub wyjątkowo ważny interes strony. Biorąc pod uwagę fakt, że zapewnienie nieprzerwanych dostaw energii elektrycznej przez przedsiębiorstwo energetyczne jest usługą powszechną świadczoną w ogólnym interesie społecznym (publicznym), wydaje się, że nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji starosty, o której mowa w art. 124b ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami, jest w pełni uzasadniona. Za przyznaniem takiej możliwości przemawia przedstawiony powyżej interes społeczny (publiczny). Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii wykonuje zadania publiczne (tak: wyrok NSA z dnia 4 marca 2013 r., I OSK 102/13, wyrok NSA z dnia 18 sierpnia 2010 r., I OSK 851/10, wyrok TK z dnia 25 lipca 2006 r., P 24/05).

Przepis art. 124b ustawy o gospodarce nieruchomościami dotyczy już istniejących urządzeń liniowych (służących do przesyłania lub dystrybucji energii). Z tego względu decyzja wydana w trybie art. 124b ustawy nie kreuje ograniczenia takiego jak chociażby decyzja wydawana na podstawie art. 124 tej ustawy, tj. ograniczająca sposób korzystania z nieruchomości na potrzeby zakładania i przeprowadzania takich instalacji. Sfera możliwego naruszenia interesu właściciela nieruchomości ogranicza się do możliwej szkody związanej z wejściem w teren i wykonaniem prac remontowych lub konserwacyjnych. W tym zakresie należy mieć na względzie, że na podstawie art. 124b ust. 4 ustawy o gospodarce nieruchomościami właścicielowi, użytkownikowi wieczystemu lub osobie, której przysługują inne prawa rzeczowe do nieruchomości, przysługuje od przedsiębiorstwa odszkodowanie, którego wysokość – w razie braku porozumienia stron – ustali w drodze decyzji administracyjnej starosta. Należy również zwrócić uwagę, że sama wykonalność decyzji wydanej w trybie art. 124b ust. 1 ustawy może być wstrzymana przez organ administracyjny (z urzędu lub na wniosek) lub sąd administracyjny (tylko na wniosek) na etapie wnoszenia skargi na decyzję organu drugiej instancji. W ten sposób prawa jednostki pozostają należycie zabezpieczone, a przewidziane w obowiązującym porządku prawnym i opisane wyżej instrumenty prawne stanowią wystarczającą gwarancję konstytucyjnej ochrony interesów jednostki.

Zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami, starosta w drodze decyzji zobowiązuje właściciela, użytkownika wieczystego lub osobę, której przysługują inne prawa rzeczowe do nieruchomości, do udostępnienia nieruchomości w celu wykonania czynności związanych z konserwacją, remontami oraz usuwaniem awarii m.in. urządzeń służących do przesyłania lub dystrybucji płynów, pary, gazów i energii elektrycznej, jeżeli właściciel, użytkownik wieczysty lub osoba, której przysługują inne prawa rzeczowe do nieruchomości, nie wyraża na to zgody. Po wydaniu takiej decyzji stronom przysługują wszystkie instytucje prawa administracyjnego (jak odwołania, wznowienie postępowania czy stwierdzenie nieważności) oraz sądowno-administracyjnego (np. skarga do sądu administracyjnego). Taki stan może powodować, że nie będą mogły być prowadzone prace w przedmiocie remontu lub konserwacji urządzeń, dopóki decyzja ta nie będzie ostateczna lub prawomocna.

Projektowany stan prawny zakłada nadanie takiej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, co pozwoli na dokonywanie niezbędnych prac remontowych, konserwacyjnych czy usuwanie awarii, a jednostka nadal będzie mogła skorzystać z

przysługujących jej instytucji prawa administracyjnego, łącznie z możliwością wstrzymania wykonalności decyzji. Przedmiotowy projekt ustawy wpłynie korzystnie na jakość świadczonych na rzecz ogółu obywateli usług dystrybucji energii elektrycznej, przyczyniając się do zwiększenia bezpieczeństwa sieci dystrybucyjnej. Zmierza zatem do lepszej ochrony interesu publicznego postrzeganego jako interes zbiorowości w zapewnieniu ciągłości dostaw lub świadczonych usług przez przedsiębiorstwa energetyczne, nie naruszając jednocześnie interesu indywidualnego jednostek, które równorzędnie odnoszą korzyść.

Zaproponowany przepis nie narusza również, określonej w art. 31 ust. 3 Konstytucji RP, zasady proporcjonalności. Proponowana regulacja jest bowiem adekwatna, konieczna i pozostaje w odpowiedniej proporcji do wartości dobra, którego ochronie służy. Bezspornie bowiem proponowane przez projektodawcę rozwiązanie nadaje się do realizacji zamierzonego celu jakim jest zapewnienie bezpieczeństwa ludzi i mienia. Nadanie decyzji starosty w zakresie udostępnienia nieruchomości w celu wykonania czynności, o których mowa w art. 124b ust. 1 ustawy, rygoru natychmiastowej wykonalności jest konieczne ze względu na fakt, iż zachodzi duże ryzyko wystąpienia sytuacji, w której czasochłonne postępowanie administracyjne może na dłuższy czas wstrzymać realizację całego remontu. Natomiast czasowa ingerencja w prawo własności pozostaje w odpowiedniej proporcji do chronionego dobra jakim jest bezpieczeństwo poszczególnych obywateli bądź przedsiębiorców, przejawiające się w prawie dostępu do energii elektrycznej.

Ponadto proponowany przepis wynika m.in. z potrzeb zgłaszanych w tym zakresie przez właściwe organy oraz podmioty realizujące cele publiczne. Jak wynika z dotychczasowej praktyki stosowania przepisów, nierzadko zdarzały się sytuacje, w których pomimo potrzeby nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, starosta nie korzystał z tego środka. Ze względu na konieczność zapewnienia obywatelom i przedsiębiorcom dostaw energii w sposób nieprzerwany zasadne jest, w ocenie projektodawcy, nadawanie decyzjom starosty rygoru natychmiastowej wykonalności.

4. Zmiana w ustawie o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw

W związku z nowelizacją ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, należy objąć przepisem sankcyjnym wprowadzanie do obrotu paliwa „niesortowanego”, o którym mowa w art. 7 ust. 7a pkt 1–4 ustawy. Wprowadzanie paliwa niesortowanego jest przewinieniem takim samym w skutkach jak wprowadzanie paliw stałych

niespełniających wymagań jakościowych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ustawy, dlatego też oba zakazy powinny być sankcjonowane w ten sam sposób.

W związku z powyższym, w celu zapewnienia komplementarności przepisów, przepis karny znajdujący się w art. 34a ust. 1 powinien zostać rozszerzony zgodnie z propozycją zawartą w projekcie.

5. Zmiana w ustawie o elektromobilności i paliwach alternatywnych

a) Zmiana art. 20 ust. 1 ustawy

Obecnie obowiązek opracowywania programu budowy stacji gazu ziemnego oraz przedsięwzięć w zakresie modernizacji, rozbudowy albo budowy sieci niezbędnych do przyłączenia tych stacji spoczywa na wszystkich operatorach systemów dystrybucyjnych gazowych, którzy zgodnie z ustawą – Prawo energetyczne opracowują i uzgadniają z Prezesem Urzędu Regulacji Energetyki plan rozwoju w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na paliwa gazowe.

Praktyka stosowania tego przepisu pokazuje jednak wyraźnie, że celowe jest ograniczenie tego obowiązku wyłącznie do największych operatorów systemów dystrybucyjnych gazowych, który posiadają odpowiednie doświadczenie i zasoby, w tym finansowe. Na gruncie ustawy – Prawo energetyczne za taki podmiot można uznać operatora systemu dystrybucyjnego, który zgodnie z wymogiem art. 9d ust. 1d ustawy – Prawo energetyczne pozostaje pod względem formy prawnej i organizacyjnej oraz podejmowania decyzji niezależny od innych działalności niezwiązanych z dystrybucją paliw gazowych, tj. który obsługuje ponad 100 tysięcy odbiorców przyłączonych do systemu dystrybucyjnego.

To właśnie największy operator posiada najlepsze kompetencje i wiedzę pozwalające opracować przedmiotowy program. Program ten będzie częścią planu rozwoju w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na energię, co pozwoli skorelować rozwój sieci stacji gazu ziemnego z rozbudową sieci gazowej na obszarze kraju.

Proponowana zmiana nie wpłynie na realizację przyjętego celu w zakresie liczby stacji gazu ziemnego, która ma być osiągnięta do 31 grudnia 2020 r. Jednocześnie zmiana ta uprości i usprawni planowanie rozwoju sieci na obszarze gminy.

b) Zmiana art. 68 ust. 3 ustawy

Ustawa z dnia 11 stycznia 2018 r. nakłada w art. 35 ust. 2 na jednostki samorządu terytorialnego, z wyłączeniem gmin i powiatów, których liczba mieszkańców nie przekracza 50 tysięcy, obowiązek zapewnienia, aby odpowiednia liczba pojazdów napędzanych gazem

ziemnym bądź energią elektryczną była wykorzystywana do realizowanych przez tę jednostkę zadań publicznych.

Natomiast przepis art. 68 ust. 3 ustawy określa harmonogram osiągnięcia tego celu i poziom udziału danej kategorii pojazdów przy realizacji zadań publicznych w okresie przejściowym. Przepis ten stanowi, że jednostka samorządu terytorialnego wykonuje lub zleca wykonywanie zadania publicznego podmiotowi, którego udział pojazdów elektrycznych we flocie pojazdów użytkowanych przy wykonywaniu tego zadania wynosi co najmniej 10%. Wprowadzenie powyższych przepisów miało na celu promowanie wykorzystania nisko i zero-emisyjnych paliw w transporcie.

Celowe jest więc uspoźnienie obu przepisów i umożliwienie jednostkom samorządu terytorialnego spełnienie określonego poziomu pojazdów wykorzystywanych przy realizacji zadań publicznych także w okresie przejściowym również pojazdów napędzanych gazem ziemnym. Tym bardziej, że ostatecznym celem art. 35 ust. 2 jest zapewnienie, aby przy realizacji zadań publicznych wykorzystywane było co najmniej 30% pojazdów elektrycznych bądź napędzanych gazem ziemnym. W tym celu należy określić, że cel 10% pojazdów, o którym mowa w art. 68 ust 3, obejmuje swoim zakresem również pojazdy napędzane gazem ziemnym.

Należy podkreślić, że Ministerstwo Energii otrzymywało informacje od jednostek samorządu terytorialnego dotyczące problemów z zapewnieniem realizacji, od dnia 1 stycznia 2020 r., 10% udziału pojazdów elektrycznych we flocie pojazdów wykorzystywanych do realizacji zadań publicznych (brak dostępnego na rynku specjalistycznego sprzętu napędzanego energią elektryczną np. śmieciarek). Przedmiotowa zmiana spowoduje usunięcie wszelkich wątpliwości związanych z brakiem możliwości terminowej realizacji przez jednostki samorządu terytorialnego zadań publicznych im przypisanych.

6. Przepisy przejściowe

a) Art. 5 ustawy

Projektowany przepis art. 5 wprowadza generalną zasadę, zgodnie z którą nowe przepisy dotyczące sprzedaży rezerwowej mają zastosowanie do umów zawieranych po terminie wejścia w życie tych przepisów, tj. po 6 miesiącach od dnia wejścia w życie ustawy. Jednocześnie operator lub sprzedawca będzie miał obowiązek dostosowania umowy zawartej wcześniej w każdym przypadku, w którym odbiorca końcowy wyrazi taką wolę. Przepisy dotyczące sprzedaży rezerwowej będą miały również zastosowanie w odniesieniu do umów

zawieranych wcześniej, jeśli te zawierają oznaczenie sprzedawcy rezerwowego.

b) Art. 6

Projektowany przepis przejściowy pozwala na uznanie za sprzedawców rezerwowych w rozumieniu wprowadzanych przepisów o sprzedaży rezerwowej: sprzedawców wskazanych przez odbiorcę końcowego na podstawie uchylanego przepisu art. 5 ust. 2a pkt 1 lit. b ustawy – Prawo energetyczne oraz sprzedawców awaryjnych, z którymi zawarto umowy sprzedaży awaryjnej paliw gazowych na podstawie obecnie obowiązujących przepisów. Jednocześnie przesądzono (zdanie drugie ww. artykułu), że umowy zawarte z tymi sprzedawcami pozostają ważne, co oznacza, że obowiązują na warunkach (w tym dotyczących ich wcześniejszego rozwiązania) w nich określonych. Dodanie tego przepisu pozwoli uniknąć wątpliwości co do tego, czy wskazane umowy obowiązują, czy też nie, w związku z wejściem w życie nowych przepisów ustawowych w tym zakresie.

c) Art. 7 ustawy

W art. 7 wprowadzono przepisy przejściowe mówiące o terminach dostosowania przez operatorów systemów instrukcji ruchu i eksploatacji sieci do zmienionych wymogów, tj. uzupełnienie dokumentów o procedurę wymiany informacji, o których mowa w dodawanych przepisach art. 5 ust. 14 i 15, oraz tryb, warunki i terminy uruchamiania sprzedaży rezerwowej.

d) Art. 8 ustawy

Projektowany przepis wskazuje, że art. 49a ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą, nie stosuje się do energii elektrycznej będącej przedmiotem umów zawartych do dnia wejścia w życie ustawy, z wyjątkiem energii elektrycznej będącej przedmiotem umów zawartych do dnia wejścia w życie projektowanej ustawy pomiędzy przedsiębiorstwami energetycznymi będącymi częścią tego samego przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo, której fizyczna dostawa nastąpi po dniu 31 grudnia 2018 r.

e) Art. 9 ustawy

Projektowany przepis wskazuje, że decyzje, o których mowa w art. 49a ust. 6 ustawy – Prawo energetyczne, w brzmieniu dotychczasowym, wydane do dnia wejścia w życie ustawy pozostają w mocy.

f) Art. 10 ustawy

Projektowany przepis przejściowy wskazuje, że do spraw wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie art. 2 projektowanej ustawy (zmiana ustawy o gospodarce nieruchomościami), dotyczących decyzji, o których mowa w art. 124b ust. 1 tej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

g) Art. 11 ustawy

Projektowany przepis określa zasady postępowania w odniesieniu do operatorów systemów dystrybucyjnych gazowych w zakresie budowy stacji gazu ziemnego. Ze względu na ograniczenie projektowanym przepisem art. 4 obowiązku budowy stacji wyłącznie do operatorów systemów dystrybucyjnych tzw. wydzielonych, przepis nakłada na każdego operatora, który zgodnie z dotychczasowym brzmieniem ustawy *o elektromobilności oraz paliwach alternatywnych* był obowiązany do budowy stacji gazu ziemnego, obowiązek poinformowania Prezesa URE o decyzji, czy będzie kontynuował realizację programu budowy stacji gazu ziemnego.

7. Art. 12

W związku z nałożeniem na Prezesa URE projektowaną ustawą dodatkowych obowiązków, w tym w szczególności w postaci rozpatrywania wniosków w sprawie określenia statusu instalacji jako nowej lub istniejącej, zdecydowano o wprowadzeniu do projektu ustawy przepisu zawierającego regułę wydatkową. Szacunkowo, zgodnie z danymi otrzymanymi od OSP i OSD, do Prezesa URE może wpłynąć ok. 3770 wniosków. Nałożenie na Prezesa URE dodatkowego obowiązku rozpatrywania tak znacznej ilości wniosków wiąże się z koniecznością poniesienia dodatkowych wydatków. Z dokonanych przez URE wyliczeń wynika, że aby możliwe było sprawne procedowanie tak dużej ilości spraw, konieczne jest utworzenie co najmniej 5 stanowisk merytorycznych, 1 stanowiska obsługi administracyjnej i 1 stanowiska obsługi prawnej. Powyższe uzasadnia ustalenie wskazanego w projekcie ustawy limitu wydatków z budżetu państwa, przeznaczonych na wykonywanie zadań Prezesa URE.

8. Przepisy o wejściu w życie regulacji

Art. 13 ustawy

Zdecydowano, że ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem regulacji wskazanych w art. 13 pkt 1 i 2 ustawy.

Wejście w życie przepisów art. 1 pkt 6 i art. 1 pkt 8 w zakresie dodawanego pkt 11d,

w dniu następującym po dniu ogłoszenia, ma swoje uzasadnienie ze względu na konieczność jak najszybszego wejścia w życie przepisów ustawy, co wynika z faktu wejścia w życie rozporządzenia Komisji (UE) nr 2016/631 z dnia 14 kwietnia 2016 r. ustanawiającego kodeks sieci dotyczący wymogów w zakresie przyłączenia jednostek wytwórczych do sieci, a co za tym idzie wszczęciem w Urzędzie Regulacji Energetyki postępowań dotyczących zatwierdzenia wymogów ogólnego stosowania przez 182 operatorów systemów dystrybucyjnych. Wszystkie te postępowania zostały wszczęte pomiędzy 26 kwietnia, a 17 maja 2018 r., na mocy art. 7 ust. 6 ww. rozporządzenia, a powinny zostać zakończone najpóźniej w terminie sześciu miesięcy od dnia ich wszczęcia. W przypadku zmiany przepisów, zgodnie z projektem zmiany ustawy, postępowania te zostaną umorzone, a OSP zobowiązany będzie zmodyfikować przedłożony przez siebie wniosek. W odmiennym przypadku, tj. w przypadku wejścia w życie regulacji już po upływie 6-miesięcznego terminu, postępowania będą kontynuowane i wydane zostaną decyzje o zatwierdzeniu wymogów w zakresie przyłączenia jednostek wytwórczych do sieci, tj. dokumentów, co do których istnieje ryzyko, że wkrótce po wprowadzeniu do obiegu prawnego będą z niego wycofywane, z uwagi na projektowaną zmianę przepisów prawa. Złożenie kolejnych wniosków, wynikających z treści art. 6 rozporządzenia (UE) 2016/1388 z dnia 17 sierpnia 2016 r. ustanawiającego kodeks sieci dotyczący przyłączenia odbioru oraz art. 5 rozporządzenia (UE) 2016/1447 z dnia 26 sierpnia 2016 r. ustanawiającego kodeks sieci określający wymogi dotyczące przyłączenia do sieci systemów wysokiego napięcia prądu stałego oraz modułów parku energii z podłączeniem prądu stałego, spodziewane jest w najbliższym czasie. Powyższe uzasadnia konieczność obowiązywania regulacji już następnego dnia po dniu jej ogłoszenia.

Proponuje się również, aby w dniu następującym po dniu ogłoszenia weszły w życie przepisy regulujące sprzedaż paliw gazowych i energii elektrycznej do odbiorców końcowych w gospodarstwach domowych realizowaną przez sprzedawcę z urzędu. Przedmiotowe przepisy nie wymagają dostosowywania obowiązujących umów sprzedaży. Jednocześnie wskazane jest jak najszybsze zapewnienie funkcjonującego mechanizmu awaryjnego na wypadek zaprzestania dostarczania paliw gazowych lub energii elektrycznej do najbardziej wrażliwej grupy odbiorców, jaką stanowią odbiorcy w gospodarstwach domowych.

Dla przepisów regulujących zasady uruchamiania sprzedaży rezerwowej, których zastosowanie wymaga wprowadzenia do instrukcji operatorów szczegółowych procedur i ich wdrożenia, zdecydowano o sześciomiesięcznym *vacatio legis*. Zakłada się 2 miesiące na

przygotowanie projektów instrukcji przez operatorów, 2 miesiące na postępowanie administracyjne w przedmiocie zatwierdzenia tych instrukcji oraz 2 miesiące na dostosowanie wzorców umownych przez sprzedawców i operatorów zgodnie z zatwierdzonymi instrukcjami. Po dokonaniu tych zmian będą mogły być stosowane przepisy art. 5aa, przepis uchylający art. 5 ust. 2a pkt 1 lit. b ustawy – Prawo energetyczne, a także art. 5 projektowanej ustawy, uprawniający odbiorców końcowych do złożenia wniosku o dodanie postanowień dotyczących sprzedaży rezerwowej do wcześniej zawartych umów.

8. Konsultacje projektu

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 4 i § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), z chwilą przekazania do uzgodnień członków Rady Ministrów, projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

9. Notyfikacja

Projekt nie podlega obowiązkowi przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt ustawy nie zawiera norm technicznych, a także przepisów technicznych podlegających procedurze notyfikacji wymaganej zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

10. Zgodność z prawem Unii Europejskiej

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

<p>Nazwa projektu Ustawa o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Energii</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Tadeusz Skobel, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Energii</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Joanna Cieśluk Specjalista, Departament Elektroenergetyki i Ciepłownictwa tel.: 22 695 8748</p>	<p>Data sporządzenia 19-09-2018 r.</p> <p>Źródło:</p> <p>Nr w wykazie prac UC128</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Proponowana zmiany ustawy – Prawo energetyczne wynika z konieczności wdrożenia do polskiego porządku prawnego przyjmowanych na gruncie Unii Europejskiej Kodeksów Sieci i Wytycznych, stanowiących środki mające na celu budowę wspólnego, jednolitego rynku energii elektrycznej na terenie Wspólnoty.

Zmiany te są niezbędne ze względu na konieczność zapewnienia spójności funkcjonowania krajowego systemu elektroenergetycznego (KSE), zapewnienie braku możliwości ustanowienia zróżnicowanych wymogów ogólnego stosowania dla przyłączanych urządzeń, instalacji lub sieci w różnych częściach KSE, umożliwienie terminowego wypełnienia zobowiązań nałożonych przez Kodeksy Sieci na Państwa Członkowskie i poszczególnych uczestników rynku, a także efektywne funkcjonalnie i kosztowo wdrożenie przepisów Kodeksów Sieci do krajowego porządku prawnego. Obecnie w Urzędzie Regulacji Energetyki toczą się 182 postępowania administracyjne, wszczęte na wniosek poszczególnych OSD, dotyczące zatwierdzenia wymogów ogólnego stosowania, o których mowa w art. 7 rozporządzenia 2016/631, a które powinny być zakończone najpóźniej w terminie sześciu miesięcy od dnia ich wszczęcia. W celu zapewnienia stabilności funkcjonujących rozwiązań, zalecane jest jak najszybsze wdrożenie do polskiego porządku prawnego wskazanych wyżej rozwiązań.

Kolejna zmiana dotyczy zakresu obowiązku sprzedaży wytworzonej energii elektrycznej z 30% do 100%. Zasadniczym celem projektowanej regulacji jest poprawa przejrzystości rynku energii. Wpływ giełdowego rynku energii na życie gospodarze i sytuację obywateli jest tak duży, że nie można pozwolić na funkcjonowanie tego rynku w sposób nieprzejrzysty. Obecnie dochodzi do sytuacji, w których pionowo zintegrowane grupy energetyczne mogą handlować energią pomiędzy podmiotami wewnątrz swojej struktury, co skutkuje faktem, że znaczna część energii już na starcie omija główny rynek giełdowy. W efekcie to, co jest na giełdzie, nie do końca odzwierciedla rzeczywistość. Podwyższenie obliiga, ma na celu zwiększenie płynności i przewidywalności na rynku energii elektrycznej. Nie powinno też dochodzić do nieuzasadnionych wzrostów cen energii elektrycznej.

Projekt obejmuje również propozycję uregulowania instytucji sprzedaży rezerwowej czyli sprzedaży paliw gazowych lub energii elektrycznej do odbiorcy końcowego przyłączonego do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej lub gazowej lub do sieci przesyłowej gazowej realizowanej przez sprzedawcę rezerwowego w przypadku zaprzestania sprzedaży paliw gazowych lub energii elektrycznej przez dotychczasowego sprzedawcę. Mimo że obecnie istnieje już instytucja sprzedawcy z urzędu, nie jest jasne, w jakim trybie zawierana jest umowa z tym sprzedawcą w sytuacji, gdy dochodzi do zaprzestania sprzedaży paliw gazowych lub energii elektrycznej przez dotychczasowego sprzedawcę, a odbiorca końcowy w gospodarstwie domowym nie jest tego świadomy lub nie podejmuje odpowiednich działań w celu zapewnienia ciągłości zasilania. Mając więc na uwadze doniosłość tego problemu, zasadnym jest łączne, kompleksowe uregulowanie tego zagadnienia dla obu nośników energii.

Proponowana zmiana w ustawie o gospodarce nieruchomościami ma na celu poprawę jakości świadczonych na rzecz ogółu obywateli usług dystrybucji energii elektrycznej, przyczyniając się do zwiększenia bezpieczeństwa sieci dystrybucyjnej. Projektowany stan prawny zakłada nadanie decyzji starosty ograniczającej sposób korzystania z nieruchomości rygoru natychmiastowej wykonalności, co pozwoli na dokonywanie niezbędnych prac remontowych, konserwacyjnych czy usuwanie awarii, a jednostka nadal będzie mogła skorzystać z przysługujących jej instytucji prawa administracyjnego, łącznie z możliwością wstrzymania wykonalności decyzji.

Proponowana zmiana w ustawie o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ma na celu wprowadzenie zmiany porządkującej w art. 34a ust. 1. Zmiana ma charakter redakcyjny i wprowadzona jest w celu zapewnienia komplementarności przepisów.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Wniosek o rozstrzygnięcie przez Prezesa URE, czy urządzenie, instalacja lub sieć są nowe czy istniejące

Projektowana ustawa doprecyzowuje procedurę, dzięki której w jednoznaczny sposób możliwe będzie ustalenie, czy nowo przyłączane urządzenia, instalacje lub sieci należy uznać za nowe czy istniejące, w rozumieniu Kodeksów przyłączeniowych i tym samym, jakie wymogi techniczne będą w odniesieniu do nich stosowane przez operatorów.

Regulacja zawarta w Kodeksach Sieci stanowi, że właściciele, którzy zawarli ostateczne i wiążące umowy zakupu podstawowej instalacji lub sieci składają do właściwego operatora systemu oraz do operatora systemu przesyłowego (OSP) powiadomienie, na podstawie którego wskazane w powiadomieniu urządzenia, instalacje lub sieci uznawane są za istniejące. Właściwy operator systemu ani OSP nie mają jednak uprawnienia do badania, czy dane urządzenie, instalacja lub sieć rzeczywiście spełnia wskazane w Kodeksach przyłączeniowych warunki uznania za istniejące urządzenie, instalację lub sieć. Operator bada jedynie spełnienie wymagań formalnych powiadomienia. W związku z powyższym, w przypadkach szczególnych, w których właściwy operator ma wątpliwość, czy dane urządzenie, instalacja lub sieć może być uznane za istniejące, konieczne jest wprowadzenie mechanizmu zwrócenia się do Prezesa URE jako organu rozstrzygającego w tym zakresie. Wprowadzenie przez Państwo Członkowskie takiej możliwości wynika z art. 4 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2016/631 z dnia 14 kwietnia 2016 r. ustanawiającego kodeks sieci dotyczący wymogów w zakresie przyłączenia jednostek wytwórczych do sieci (Dz. Urz. UE L 112 z 27.04.2016, str. 1), art. 4 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/1388 z dnia 17 sierpnia 2016 r. ustanawiającego kodeks sieci dotyczący przyłączenia odbioru (Dz. Urz. UE L 223 z 18.08.2016, str. 10) oraz art. 4 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/1447 z dnia 26 sierpnia 2016 r. ustanawiającego kodeks sieci określający wymogi dotyczące przyłączenia do sieci systemów wysokiego napięcia prądu stałego oraz modułów parku energii z podłączeniem prądu stałego (Dz. Urz. UE L 241 z 08.09.2016, str. 1). Tym samym Prezes URE uzyskałby przewidzianą przepisami Kodeksów przyłączeniowych kompetencję do rozstrzygnięcia w przedmiotowym zakresie.

Istotnym jest, że Prezes URE w takich przypadkach będzie rozstrzygał wątpliwość na wniosek operatora, do którego sieci przyłączane jest urządzenie, instalacja lub sieć, przed przyjęciem przez operatora wiążącego rozstrzygnięcia w zakresie przyłączania do sieci, co doprowadzi do minimalizacji kosztów i usprawni współpracę operatorów i właścicieli przyłączanych urządzeń, instalacji lub sieci.

Wymogi ogólnego stosowania

Projektowana ustawa nakłada na operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego (OSP) obowiązek określenia wymogów ogólnego stosowania, o których mowa w art. 7 rozporządzenia 2016/631, w art. 6 rozporządzenia 2016/1388 oraz w art. 5 rozporządzenia 2016/1447.

Projektowana zmiana ma celu wprowadzenie jednolitych standardów dla wszystkich przyłączonych urządzeń, instalacji lub sieci, biorąc pod uwagę ich wpływ na funkcjonowanie całego KSE. Konieczne jest, aby jednolite wymogi ogólnego stosowania zostały opracowane przez OSP i zatwierdzone przez Prezesa URE. Jedynym przedsięwzięciem energetycznym, które obejmuje swoją działalnością obszar całego kraju, a zarazem jest odpowiedzialne, z mocy ustawy – Prawo energetyczne, za bezpieczeństwo funkcjonowania KSE, jest OSP. Zatem to OSP powinien być odpowiedzialny za opracowanie tych wymogów, przestrzegając jednocześnie zasad ich opracowywania określonych w poszczególnych Kodeksach przyłączeniowych, w szczególności zasady przejrzystości, która nakazuje zaangażować w proces również operatorów systemów dystrybucyjnych i konsultować z nimi proponowane rozwiązania.

Obligo giełdowe

Projektowana zmiana dotyczy modyfikacji w obowiązku sprzedaży wytworzonej energii elektrycznej poprzez wzrost z 30% do 100%. Zasadniczym celem projektowanej regulacji jest poprawa przejrzystości, zwiększenie płynności oraz przewidywalności na rynku energii elektrycznej.

Rygor natychmiastowej wykonalności decyzji

Proponowana zmiana w ustawie o gospodarce nieruchomościami ma na celu poprawę jakości świadczonych na rzecz ogółu obywateli usług dystrybucji energii elektrycznej, przyczyniając się do zwiększenia bezpieczeństwa sieci dystrybucyjnej. Projektowany stan prawny zakłada nadanie decyzji starosty ograniczającej sposób korzystania z nieruchomości rygoru natychmiastowej wykonalności, co pozwoli na dokonywanie niezbędnych prac remontowych, konserwacyjnych czy usuwanie awarii, a jednostka nadal będzie mogła skorzystać z przysługujących jej instytucji prawa administracyjnego, łącznie z możliwością wstrzymania wykonalności decyzji.

Sprzedaż rezerwowa

Przewidziana w projekcie instytucja sprzedaży rezerwowej, czyli sprzedaży paliw gazowych lub energii elektrycznej do odbiorcy końcowego przyłączonego do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej lub gazowej lub do sieci przesyłowej gazowej realizowanej przez sprzedawcę rezerwowego w przypadku zaprzestania sprzedaży paliw gazowych lub energii elektrycznej przez dotychczasowego sprzedawcę, obejmuje m.in. obowiązek operatora zawarcia w imieniu odbiorcy końcowego umowy sprzedaży rezerwowej.

Mimo że obecnie istnieje już instytucja sprzedawcy z urzędu, nie jest jasne, w jakim trybie zawierana jest umowa z tym sprzedawcą w sytuacji, gdy dochodzi do zaprzestania sprzedaży paliw gazowych lub energii elektrycznej przez dotychczasowego sprzedawcę, a odbiorca końcowy w gospodarstwie domowym nie jest tego świadomy lub nie podejmuje odpowiednich działań w celu zapewnienia ciągłości zasilania.

Mając więc na uwadze doniosłość tego problemu, zasadnym jest łączne, kompleksowe uregulowanie tego zagadnienia

dla obu nośników energii. W tym celu w projekcie proponuje się wprowadzenie ustawowego umocowania operatora systemu dystrybucyjnego i operatora systemu przesyłowego gazowego do działania w imieniu i na rzecz odbiorcy końcowego (tzw. sprzedaż rezerwowa). Ponadto przewidziano dodatkowy mechanizm zabezpieczający na wypadek, gdyby sprzedawca rezerwowy nie podjął sprzedaży. W takiej sytuacji sprzedaż będzie realizował sprzedawca z urzędu.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Kodeksy Sieci przyjmowane są w formie rozporządzeń Komisji Europejskiej, a zatem mają charakter bezpośrednio obowiązujący w Państwach Członkowskich UE, w tym w Rzeczypospolitej Polskiej. Kodeksy Sieci i Wytyczne dają możliwość przyjęcia, na gruncie krajowym, przepisów prawnych, dzięki którym każde Państwo Członkowskie ma możliwość uwzględnienia specyfiki krajowej przy wdrażaniu Kodeksów Sieci do krajowego porządku prawnego.

Mechanizmy zabezpieczające dostawy energii elektrycznej i paliw gazowych wynikają bezpośrednio z obowiązku nałożonego dyrektywami: 2009/72/WE i 2009/73/WE. W większości państw członkowskich UE wskazany został podmiot, na którym spoczywa obowiązek dostarczenia energii elektrycznej lub paliw gazowych do odbiorcy w przypadku zaprzestania realizowania dostaw przez dotychczasowego sprzedawcę (tzw. *supplier of last resort*).

Zgodnie z zaleceniami ACER z 2017 r. wprowadzane w państwach członkowskich rozwiązania związane z zapewnieniem odbiorcy końcowemu dostaw w przypadku zaprzestania sprzedaży przez dotychczasowego sprzedawcę nie mogą prowadzić do zachęcania odbiorcy do pozostania nieaktywnymi na rynku i nie mogą być wykorzystywane do utrzymania cen regulowanych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Prezes Urzędu Regulacji Energetyki	1	Ustawa – Prawo energetyczne	1. Wprowadzenie mechanizmu zwrócenia się do Prezesa URE przez operatora, do którego sieci przyłączane jest urządzenie, instalacja lub sieć, jako organu rozstrzygającego, czy dane urządzenie, instalacja lub sieć może być uznane za istniejące lub nowe. Szacowana liczba wniosków od OSP wynosi ok. 167. 2. Zatwierdzanie przez Prezesa URE jednolitych wymogów ogólnego stosowania opracowanych przez OSP.
OSPe	1	Ustawa – Prawo energetyczne	1. Określenie wymogów ogólnego stosowania, o których mowa w art. 7 rozporządzenia 2016/631, w art. 6 rozporządzenia 2016/1388 oraz w art. 5 rozporządzenia 2016/1447 i przedłożenie ich do zatwierdzenia przez Prezesa URE. 2. Możliwość złożenia do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki wniosku o rozstrzygnięcie, czy urządzenie, instalacje lub sieci spełniają wymogi uznania ich za istniejące czy nowe.
OSPg	1	Ustawa – Prawo energetyczne	Obowiązek dostosowania instrukcji ruchu i eksploatacji sieci przesyłowej do wprowadzonego mechanizmu sprzedaży rezerwowej.
OSDe	181	Rejestr Prezesa URE – Operatorzy systemów	1. Ustawa nakłada obowiązek konsultowania projektu

		<p>elektroenergetycznych: https://bip.ure.gov.pl/bip/rejestry-i-bazy/operatorzy-systemow-el/787, Operatorzy systemow- elektroenergetycznych-dane-adresowe-i-obszary-dzialania.html [dostęp: 01.08.2018 r.]</p>	<p>wymogów ogólnego stosowania z właściwymi OSD. 2. Możliwość złożenia do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki wniosku o rozstrzygnięcie, czy urządzenia, instalacje lub sieci spełniają wymogi uznania ich za istniejące czy nowe. 3. Obowiązek dostosowania instrukcji ruchu i eksploatacji sieci dystrybucyjnej do wprowadzonego mechanizmu sprzedaży rezerwowej. 4. Obowiązek zawierania w imieniu odbiorcy końcowego umów sprzedaży rezerwowej z wybranym sprzedawcą</p>
OSDg	55	<p>Rejestr Prezesa URE – Operatorzy systemów gazowych https://bip.ure.gov.pl/bip/rejestry-i-bazy/operatorzy-systemow-gazowych-dane-adresowy-i-obszary-dzialania.html [dostęp: 10.08.2018 r.]</p>	<p>1. Obowiązek dostosowania instrukcji ruchu i eksploatacji sieci dystrybucyjnej do wprowadzonego mechanizmu sprzedaży rezerwowej. 2. Obowiązek zawierania w imieniu odbiorcy końcowego umów sprzedaży rezerwowej z wybranym sprzedawcą.</p>
Odbiorcy końcowi energii elektrycznej i gazu ziemnego	<p>Ponad 7 mln odbiorców końcowych paliw gazowych</p> <p>Ponad 17, 3 mln odbiorców końcowych energii elektrycznej</p>	<p>Dane statystyczne Ministerstwa Energii (dane za I kwartał 2018 r.)</p> <p>Dane statystyczne Ministerstwa Energii (z II kwartału 2017 r.)</p>	<p>Zapewnienie ciągłych dostaw do odbiorców końcowych dzięki mechanizmowi sprzedaży rezerwowej.</p>
Podmiot prowadzący zorganizowaną platformę obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub spółkę prowadzącą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej giełdę towarową w rozumieniu ustawy o giełdach towarowych.	1	Ustawa – Prawo energetyczne	<p>Obowiązek umożliwienia zobowiązanym podmiotom sprzedaży całej wytworzonej energii elektrycznej na giełdach towarowych w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany lub na zorganizowanej platformie obrotu prowadzonej przez spółkę prowadzącą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej giełdę towarową w rozumieniu ustawy o giełdach towarowych.</p>

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 4 i § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), z chwilą przekazania do uzgodnień członków Rady Ministrów, projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji,

w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

W dniu 14 sierpnia 2018 r. Ministerstwo Energii rozpoczęło proces konsultacji publicznych oraz uzgodnień międzyresortowych projektu ustawy. W trakcie konsultacji zgłoszono uwagi, których uwzględniona część znalazła wyraz w modyfikacji projektu. W trakcie konsultacji publicznych do projektu ustawy zgłoszonych zostało 168 uwag przez 20 podmiotów.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Wydatki ogółem		1,15	1,12	1,14	1,17	1,26	1,29	1,32	1,35	1,38	1,41	12,59
budżet państwa	-	1,15	1,12	1,14	1,17	1,26	1,29	1,32	1,35	1,38	1,41	12,59
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Saldo ogółem		1,15	1,12	1,14	1,17	1,26	1,29	1,32	1,35	1,38	1,41	12,59
budżet państwa	-	1,15	1,12	1,14	1,17	1,26	1,29	1,32	1,35	1,38	1,41	12,59
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Źródła finansowania Wydatki będą finansowane z budżetu państwa

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

Na Prezesa URE nałożono dodatkowe obowiązki, w tym w szczególności w postaci rozpatrywania wniosków w sprawie określenia statusu instalacji jako nowej lub istniejącej. Szacunkowo, zgodnie z danymi otrzymanymi od OSP i OSD, może być to ok. 3770 wniosków. Nałożenie na Prezesa URE dodatkowego obowiązku rozpatrywania tak znacznej ilości wniosków wiąże się z koniecznością poniesienia dodatkowych wydatków. Z dokonanych przez URE wyliczeń wynika, że aby możliwe było sprawne procedowanie tak dużej ilości spraw, konieczne jest utworzenie co najmniej 5 stanowisk merytorycznych, 1 stanowiska obsługi administracyjnej i 1 stanowiska obsługi prawnej. Poniżej zostało szczegółowo przedstawione oszacowanie kosztów związanych z realizacją nałożonych obowiązków.

	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028
wynajem powierzchni biurowej i koszty energii elektrycznej, sprzętanie	150 000	153 450	156 979	160 590	164 283	168 062	171 927	175 882	179 927	184 065
koszty zatrudnienia pracowników (wraz z pochodnymi)	910 000	930 930	952 341	974 245	996 653	1 019 576	1 043 026	1 067 016	1 091 557	1 116 663
utworzenie stanowisk pracy (w tym infrastruktury) oraz ich utrzymanie	70 000	14 322	14 651	14 988	84 000	85 932	87 908	89 930	91 000	93 093
Zapewnienie ciągłości działania (koszty pocztowe (1000 x 7,8 zł - list ZPO przez cztery pierwsze lata, 300 x 7,8 zł przez kolejne), materiały biurowe itd.)	17 800	18 209	18 628	19 057	15 000	15 345	15 698	16 059	16 428	16 806

RAZEM zł	1 147 800	1 116 911	1 142 600	1 168 880	1 259 936	1 288 915	1 318 560	1 348 887	1 378 912	1 410 627
razem w mln zł	1,15	1,12	1,14	1,17	1,26	1,29	1,32	1,35	1,38	1,41

Dokładne wyliczenie kosztów związanych z zapewnieniem i utrzymaniem stanowisk pracy w Urzędzie Regulacji Energetyki stanowi załącznik nr 1 do OSR.

Źródło danych: Urząd Regulacji Energetyki.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)	
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0	
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0	
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0	
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	<p>Projektowana regulacja będzie miała pozytywny wpływ na funkcjonowanie wszystkich przedsiębiorców, zarówno dużych, średnich, mikro-, jak i małych przedsiębiorstw.</p> <p>Proponowane zmiany pozwolą na zwiększenie efektywności działań związanych z wdrażaniem Kodeksów Sieci, poprzez ograniczenie powielania realizacji zadań i ponoszenia kosztów przez różne podmioty.</p> <p>Ustalanie i przedkładanie do zatwierdzenia przez Prezesa URE wymogów ogólnego stosowania przez OSP doprowadzi do terminowego ich rozpatrzenia i zatwierdzenia.</p> <p>Zwiększenie obowiązku sprzedaży wytworzonej energii elektrycznej poprzez wzrost z 30% do 100% pozwoli na poprawę przejrzystości, zwiększenie płynności oraz przewidywalności na rynku energii elektrycznej.</p> <p>Projektowana regulacja będzie miała pozytywny wpływ na funkcjonowanie operatorów systemów dystrybucyjnych oraz operatora systemu przesyłowego gazowego ze względu na wprowadzenie zasad ułatwiających bilansowanie czy przeprowadzenie rozliczeń za pobrane paliwa gazowe i energię elektryczną.</p>							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw								
	rodzina, obywatele, gospodarstwa domowe oraz osoby niepełnosprawne	<p>Projektowana regulacja będzie miała pozytywny wpływ na odbiorców końcowych energii elektrycznej i paliw gazowych dzięki zapewnieniu im niezakłóconych dostaw tych mediów nawet w przypadku nagłego zaprzestania sprzedaży przez dotychczasowego sprzedawcę.</p> <p>Modyfikacja obowiązku sprzedaży na giełdach towarowych lub na rynkach regulowanych energii elektrycznej, wytworzonej przez przedsiębiorstwa energetyczne, poprzez jego podniesienie z 30% do 100% będzie miała pozytywny wpływ na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, bowiem w opinii projektodawcy, poprzez zwiększenie płynności i przewidywalności na rynku energii elektrycznej, dojdzie do stabilizacji cen energii elektrycznej na rynku hurtowym, co zapobiegnie nieuzasadnionym jej wzrostom dla odbiorców energii elektrycznej.</p> <p>Odnosnie do wpływu na finanse gospodarstw domowych można założyć, że zatrudnienie pracowników na warunkach przedstawionych w załączniku nr 1 do OSR pozytywnie wpłynie na sytuację rodzin nowozatrudnionych pracowników, zwłaszcza w przypadkach, gdy przychody z wynagrodzenia tego pracownika stanowią istotną część całkowitych dochodów rodziny.</p>							
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Poniżej przedstawiono liczbę wniosków, jakie mogą wpłynąć do Prezesa URE w zakresie określenia statusu instalacji. Obliczenia realizowano w oparciu o otrzymane od OSP dane nt. prognozowanej liczby wniosków, jakie wpłyną do URE w zakresie określenia statusu instalacji.</p>								
	Podmiot*				Liczba wniosków do Prezesa URE				

Omówienie wpływu	Brak wpływu.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
<p>Zgodnie z art. 13 projektu, ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:</p> <p>1) art. 1 pkt 1, pkt 2 lit. c, pkt 3 w zakresie dodawanego art. 5ab, pkt 6, pkt 8 w zakresie dodawanego pkt 11d, pkt 12 – które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia;</p> <p>2) art. 1 pkt 2 lit. a i b i pkt 3 w zakresie dodawanego art. 5aa oraz art. 5 i 6 – które wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.</p>	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Nie rekomenduje się wskazywania konkretnych mierników do ewaluacji.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
1. Dokładne wyliczenie kosztów związanych z zapewnieniem i utrzymaniem stanowisk pracy w Urzędzie Regulacji Energetyki.	

Załącznik nr 1

Koszty związane z zapewnieniem i utrzymaniem stanowisk pracy*

	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028
wynajem powierzchni biurowej i koszty energii elektrycznej, sprzętanie	150 000	153 450	156 979	160 590	164 283	168 062	171 927	175 882	179 927	184 065
utworzenie stanowisk pracy (7x10 tys.) (w tym infrastruktury) oraz ich utrzymanie, szkolenia	70 000	14 322	14 651	14 988	84 000	85 932	87 908	89 930	91 000	93 093
Zapewnienie ciągłości działania (koszty pocztowe (1000 x 7,8 zł - list ZPO przez cztery pierwsze lata, 300 x 7,8 zł przez kolejne), materiały biurowe itd.)	17 800	18 209	18 628	19 057	15 000	15 345	15 698	16 059	16 428	16 806
RAZEM zł	237 800	185 981	190 259	194 635	263 283	269 339	275 534	281 871	287 355	293 965
razem w mln zł	0,24	0,19	0,19	0,19	0,26	0,27	0,28	0,28	0,29	0,29

Koszty zatrudnienia pracowników (wraz z pochodnymi).

W związku z brakiem zgłaszających się kandydatów do pracy w URE, z uwagi na niskie wynagrodzenia przy jednoczesnych wymaganiach wiedzy specjalistycznej z zakresu energetyki, do oszacowania wynagrodzeń przyjęto wskaźniki umożliwiające zatrudnienie wysokiej klasy specjalistów.

Lp.	Stanowisko	mnożnik	Wynagrodzenie miesięczne w 2019 r.					Planowane wynagrodzenie	Fundusz nagród 3%	RAZEM WYKONANIE - składki ZUS (\$ 4110) 17,19%	RAZEM WYKONANIE - Fundusz Pracy (\$ 4120) 2,45%
			Płaca zasadnicza	% stażu	Dodatek stażowy	Dodatek funk. /S.C.	Wynagrodzenie łączne				
1	NACZELNIK WYDZIAŁU	3,80	7 120,59	20%	1 424,12	2 342,30	10 887,01	130 644,14	3 919,32	23 131,46	3 296,80
2	GŁÓWNY SPECJALISTA - RADCA PRAWNY	3,75	7 026,90	20%	1 405,38		8 432,28	101 187,36	3 035,62	17 915,93	2 553,46
3	GŁÓWNY SPECJALISTA	3,60	6 745,82	20%	1 349,16		8 094,98	97 139,81	2 914,19	17 199,28	2 451,32
4	GŁÓWNY SPECJALISTA	3,60	6 745,82	20%	1 349,16	1 592,76	9 687,74	116 252,93	3 487,59	20 583,40	2 933,64
5	GŁÓWNY SPECJALISTA	3,60	6 745,82	20%	1 349,16		8 094,98	97 139,81	2 914,19	17 199,28	2 451,32
6	GŁÓWNY SPECJALISTA	3,30	6 183,67	20%	1 236,73	1 592,76	9 013,16	108 157,94	3 244,74	19 150,12	2 729,37
7	STARSZY SPECJALISTA	3,00	5 621,52	20%	1 124,30		6 745,82	80 949,84	2 428,50	14 332,74	2 042,77
			46 190,16		9 238,01	5 527,82	60 955,99	731 471,83	21 944,15	129 512,21	18 458,68

PODSUMOWANIE w roku 2019:**Razem:** 909 991,97 zł

W tym:

Wynagrodzenia brutto 753 415,98 zł

Składki ZUS 129 512,21 zł

Fundusz Pracy 18 458,68 zł

Obowiązkowy odpis na ZFŚS 8 605,1 zł

W kolejnych latach ww. wartości są zwiększone na poziomie prognozowanego na 2019 r. (2,3%) wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych.

Źródło danych: Urząd Regulacji Energetyki.

Raport z konsultacji publicznych
dotyczących projektu ustawy o zmianie ustawy Prawo energetyczne oraz niektórych
innych ustaw

W dniu 14 sierpnia 2018 r. Ministerstwo Energii rozpoczęło proces konsultacji publicznych oraz uzgodnień międzyresortowych projektu ustawy o zmianie ustawy Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw. W trakcie konsultacji zgłoszono uwagi, których uwzględniona część znalazła wyraz w modyfikacji projektu.

W ramach konsultacji publicznych do przedmiotowego projektu uwagi zgłosiły następujące podmioty:

1. Zespół Elektrowni Pątnów-Adamów-Konin S.A.,
2. Enea S.A.,
3. Energa S.A.,
4. Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu,
5. Fundacja Stop Ubóstwu Energetycznemu,
6. Polskie LNG S.A.,
7. Izba Gospodarcza Gazownictwa,
8. Polsko – Niemiecka Izba Przemysłowo – Handlowa,
9. PGE Polska Grupa Energetyczna S.A.,
10. Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.,
11. European Federation of Energy Traders,
12. Polska Spółka Gazownicza Sp. z o.o.,
13. Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A.,
14. Polskie Towarzystwo Przesyłu i Rozdziału Energii Elektrycznej,
15. Tauron Polska Energia S.A.,
16. Towarzystwo Gospodarcze Polskie Elektrownie,
17. Polska Izba Przemysłu Chemicznego,
18. Gaz – System S.A.,
19. PKN Orlen S.A.,
20. Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa.

Główne kwestie problemowe zgłaszane w ramach konsultacji publicznych:

- wprowadzenie rozwiązań zapewniających, by stawki opłat giełdowych ustalane były na poziomie odpowiadającym pokryciu wyłącznie uzasadnionych kosztów działalności TGE oraz IRGiT oraz zapewniającym ochronę uczestników obrotu przed bezzasadnie wysokim poziomem stawek tych opłat, w tym:
 - umieszczenie w uzasadnieniu projektu oraz w Ocenie Skutków Regulacji (OSR) informacji o potrzebie zmian systemu gwarantowania przez IRGiT S.A. rozliczeń zawieranych na TGE S.A., transakcji na energię elektryczną, proponując powrót do dyskusji nad funkcjonującym w przeszłości rozwiązaniem, polegającym na przyznaniu przez IRGIT S.A. wytwórcom energii współczynnika obniżenia zabezpieczenia do 50 %,

- rozważenie ustanowienia mechanizmu zatwierdzania przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki przy współpracy z Komisją Nadzoru Finansowego, stawek opłat nakładanych przez TGE i IRGiT – na wzór funkcjonujących obecnie rozwiązań w zakresie zatwierdzania taryf przedsiębiorstw energetycznych,
- uwzględnienie ochrony praw nabytych, w kontekście procedowanej obecnie nowelizacji zapisów art. 49a ustawy Prawo energetyczne, w związku z korzystaniem z udzielonych dla spółek w drodze decyzji administracyjnej wydanej przez Prezesa URE, zwolnień z realizacji 100% obowiązku publicznej sprzedaży energii elektrycznej, wynikającego z obecnego brzmienia art. 49 a ust.2 Ustawy Prawo energetyczne,
- rozważenie wprowadzenia obowiązku animacji rynku dla przedsiębiorstw obrotu należących do grup kapitałowych wykazujących się nadwyżką wytworzonej energii elektrycznej,
- rozszerzenie katalogu przesłanek umożliwiających odstąpienie przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki od wymierzenia kary pieniężnej za niewykonanie „obliga giełdowego” (art. 56 ust. 6a UPE),
- rozszerzenie przesłanek zwolnienia spod obliga giełdowego, w szczególności:
 - energii elektrycznej dostarczanej od przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się jej wytwarzaniem za pomocą sieci służącej zasilaniu własnych urządzeń lub instalacji tego przedsiębiorstwa,
 - energii elektrycznej wytwarzanej w jednostce wytwórczej przyłączonej bezpośrednio do wewnątrzzakładowej sieci elektroenergetycznej odbiorcy końcowego zużywającego tą energię elektryczną,
 - nadwyżek energii elektrycznej wytwarzanej przez autoproducentów do wysokości nie większej niż 10% wolumenu wytwarzanej energii elektrycznej,
- zmiany w art. 49a ust. 1, poprzez rozszerzenie regulacji o możliwość sprzedaży energii realizowaną w ramach mechanizmu jednolitego łączenia rynków dnia następnego lub dnia bieżącego prowadzonych przez NEMO na obszarze Polski, w związku z obowiązkiem wdrożenia w Polsce giełdowego obrotu energią w ramach mechanizmu jednolitego łączenia rynków dnia następnego i dnia bieżącego w Europie, wprowadzonym przez Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/1222 z dnia 24 lipca 2015 r., ustanawiającego wytyczne dotyczące alokacji zdolności przesyłowych i zarządzania ograniczeniami przesyłowymi (Dz. U. UE. L. z 2015 r. Nr 197, str. 24; zm.: Dz. U. UE. L. z 2016 r. Nr 151, str. 21 oraz z 2018 r. Nr 2, str. 15/2), które to rozporządzenie dopuszcza funkcjonowanie w krajach członkowskich wielu Nominowanych Operatorów Rynku Energii Elektrycznej (NEMO),
- rozszerzenie art. 9g ust. 12 oraz art. 56 ust. 1 pkt 19 ustawy PE, w związku z koniecznością wdrożenia do polskiego porządku prawnego przyjmowanych na gruncie Unii Europejskiej kodeksów sieci i wytycznych,
- usunięcia ograniczenia dotyczącego wyłączenia spod planowanych przepisów art. 49 a ust. 3 wyłącznie jednostek wytwórczych, które rozpoczęły wytwarzanie energii elektrycznej po raz pierwszy po dniu 1 lipca 2017 r.,
- modyfikację art. 7 projektowanej regulacji, m .in. poprzez:
 - doprecyzowanie zapisu, tak aby wynikało z niego, że dotyczy on jedynie dostaw na 2018 rok, aby nie wprowadzić tzw. zaburzenia na rynku, wynikającego ze zmiany w trakcie roku dostaw, podkreślając, że nie odnosi się to już do roku 2019,

- dopisanie zwrotu: „niezależnie od przewidzianego w tych umowach terminu realizacji dostaw energii.”,

- modyfikację terminu wejścia w życie regulacji.

Sposób i zakres uwzględnienia uwag zgłoszonych w ramach konsultacji publicznych:

- Wyjaśniono, że warunki utrzymywania zabezpieczeń finansowych i uczestnictwa w giełdzie, są obecnie dyskutowane pomiędzy IRGIT S.A., TGE S.A. oraz wytwórcami energii elektrycznej. Zaznaczono, że przedmiotowa dyskusja uwzględnia projektowany wzrost obliiga. ME uczestniczy w rozmowach z wyżej wskazanymi podmiotami,
- wyjaśniono, że obecnie trwają prace nad rozwiązaniami dla animatorów rynku,
- rozszerzono wyłączenia spod obowiązku sprzedaży, energii elektrycznej wytworzonej w jednostce wytwórczej przyłączonej bezpośrednio do sieci elektroenergetycznej odbiorcy końcowego zużywającego tę energię elektryczną lub sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej, której operatorem wyznaczony został ten odbiorca końcowy,
- pozostałe uwagi w ocenie ME nie wymagają zmian w projekcie ponieważ albo regulowane są już innymi przepisami, albo są przedmiotem prac legislacyjnych procedowanych w innych aktach prawnych, czy w reszcie stoją w sprzeczności z przyjętym kierunkiem interwencji legislacyjnej.

2) przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym

Nie dotyczy.

3) wskazanie podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa, wraz ze wskazaniem kolejności dokonania zgłoszeń albo informację o ich braku

Energa S.A.

Warszawa, 8 października 2018 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.1175.2018 / 9/kr

dot.: RM-10-157-18 z 8.10.2018 r.

Pan
Jacek Sasin
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia
o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.
Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Do wiadomości:
Pan Krzysztof Tchórzewski
Minister Energii

